

Thư Từ Lai Vãng

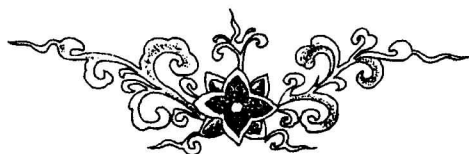
1996

Lương Sĩ Hằng

VoVi LED Publications

Lưu Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp năm châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hy sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tâm, người Thầy, người Cha VÔ VỊ yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ Đạo lẫn Đời, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

PUBLISHED BY
VOVI LED Publications

Cover Designed by AT Graphics

ISBN 1-931245-04-5

Copyright © 2001
by Luong Si Hang and
VoVi Friendship Association of Northern California,
VoVi Association of Canada,
VoVi Charitable Trust of Australia

website: <http://www.vovi.org>

All Rights Reserved
Printed in the United States of America
September 2001

TP Hồ Chí Minh,
ngày 19 tháng 01 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Kính xin Thầy vui lòng mình giải một hiện tượng trên đường tu của con như sau:

Ngày 13/11 âm lịch (03/01/96) vừa qua, con trong lúc ngồi chơi bình thường đã thấy được ông nội (chết đã gần mười một năm). Con thấy ông nội mặc quần áo trắng rách rưới. Theo lời ông nội nói lại ông bị phạt tội tình cảm lúc sống. Sau đó vài ngày con không thấy.

Cho đến ngày giỗ 20/11 âm lịch (10/01/96) gia đình tin tưởng cúng chay. Sau khi về hưởng đám giỗ xong, con tới đến lúc thiền bắt đầu cầu siêu cho ông nội nhẹ tội, được tu hành. Đêm đó con rất hoảng sợ vì thấy ma quỷ xung quanh.

Hôm sau con bị bệnh sưng viêm họng. Sau đó con gặp dì Bảy Nguyệt, dì giải thích đó là ông nội còn bị giam giữ ở địa ngục.

Dì chỉ con cầu siêu dùng ý chí Nam Mô A Di Đà Phật. Đêm đó con tiếp tục cầu nguyện.

Con cũng thấy âm khí bao vây nhưng với ý lực Di Đà con chịu đựng qua được, thấy mình có dũng thêm. Đêm sau thì con thấy nhẹ nhàng trở lại, con thấy ông nội được mặc áo cà sa ấm áp vui vẻ hơn.

Con chỉ cầu nguyện tổng cộng là ba đêm với sự đồng tâm với dì Bảy. Ông nội con tên là TVC, chết ngày 20 tháng 11 âm lịch năm Nhâm Tuất 1983, chôn tại ấp BC 1,

xã TL, huyện CD tỉnh LA (hay là khu 1B thị trấn CD, LA Việt Nam).

Trước kia con cũng đã gặp bà ngoại đã chết, đến xin con dẫn đi lên tu. Sau đó con xin ông Tư giúp đỡ, con gặp lại bà ngoại đến cảm ơn vì đã được tu. Bà ngoại con tên là PTM, chết ngày 24/11 Đinh Mão 1987, chôn tại xã PD thị trấn CD, LA.

Kính mong Thầy cho lời mình giải.

Kính thư,

TQM

TQM con,

Con đã thực hiện nguyên lý NMAĐP hướng tâm về người thân được kết quả tốt đó là niềm tin của con càng ngày càng vững lên, nên tiếp tục thực hành nguyên lý NMAĐP để tương lai có cơ hội tận độ chính mình và quần sanh. Tâm hiếu thảo của con được phát triển đó là thuận tình Trời rất dễ tu, mỗi khi con gặp người thân, con nên cúng một mâm cúng chay để cảm ơn những người thân về giúp đỡ con.

Chúc con may mắn.

Lương Sĩ Hằng

Florida, ngày 9 tháng 2 năm 1996

Kính thưa Ân Sư muôn vàn kính yêu,

Trước hết con có ít lời hỏi thăm Ân Sư, Bà Tám và quý quyến đừng khỏe mạnh, hạnh phúc, sống lâu. Kính thưa Ân Sư cho phép con đặt vài câu hỏi thắc mắc về vấn đề bệnh tật như:

(1)- Bệnh mắt có mây, có cườm có thể trị hết bằng phương pháp của PLVV Soi Hồn không? Con xin cảm ơn Ân Sư, vì con bị hai mắt có mây cách 5, 6 năm trước kia, con đi khám mắt, Bác Sĩ Nhân Khoa cho biết như trên. Bệnh này đa số người lớn tuổi đều có, có người có cả hai bên, có người chỉ có một bên. Vợ con đã đi giải phẫu mắt bên phải bị mây che, Bả tả cái cảnh đi tới đi lui để khám mắt, phải thử máu trước, và không được ăn bất cứ gì trước một ngày đêm để thử máu v.v... chờ đợi từ sáng đến tối mới về nhà.

Sau khi giải phẫu xong, lúc ngủ phải úp mặt xuống, bả không quen bị thử thách cực khổ, than thở đủ điều, cho tới hôm nay có gần sáu tháng trời mắt bả chưa mở lớn được hết cả hai con.

Con rất e ngại, nếu đi giải phẫu hai con mắt thì chắc chắn việc học tập Thiên Định sẽ gặp trở ngại lớn lao vô cùng, và sự trì trệ không thể tránh được. Không biết làm sao để giải thích cho sự lo âu về việc trên đây, nếu đi giải phẫu hai mắt có mây, con là người bất hạnh không có phương tiện di chuyển đi tới đi lui trong nhiều tháng trời, để chữa bệnh mắt. Kính xin Ân Sư từ bi chỉ dạy con phải làm cách nào? Con xin cảm tạ Ân Sư.

(2)- Từ khi có khóa tham gia học hỏi Mục Bé Tám bắt đầu, cứ mỗi tuần lễ vào ngày Chủ Nhật tại các tư gia của mỗi bạn đạo Vô Vi Orlando và Cocoa, Florida thay phiên nhau để tập hợp tất cả bạn đạo Vô Vi trong vùng đến tham dự khóa học hỏi Mục Bé Tám rất phấn khởi hăng say.

Riêng con thì chỉ có mặt trong ngày đầu duy nhất đến tham dự khóa học hỏi Mục Bé tám tại tư gia bạn đạo ở Orlando, Florida mà thôi, sau những tuần lễ tiếp tục khóa học hỏi Mục Bé Tám con không đến tham dự đặng mà Bề Trên đã ân ban một đại Hồng Ân cho tất cả các bạn đạo Vô Vi khắp thế giới mà riêng con không có duyên phước đó, chắc chắn bị rơi rớt thôi !

Con chỉ có xin bài vở học hỏi Mục Bé Tám ở nhà tự học hỏi lấy một mình, như vậy có đủ điều kiện làm một học trò của càn khôn vũ trụ không?

Kính xin Ân Sư từ bi chỉ dẫn thêm, con xin cảm tạ Ân Sư.

Tiện đây, con xin cầu chúc phúc Ân Sư, Bà Tám cùng quý quyến năm mới đều khỏe mạnh, sống lâu và hạnh phúc.

Con Tôn Bá và gia đình xin kính bái,

(1)- Nếu ở Florida hỏi bạn đạo Nguyễn Trung Du điện thoại 407-896-3171 nhờ anh chỉ dẫn rõ rệt hơn, vì anh đã có kinh nghiệm, nhờ Bác Sĩ giải phẫu mắt. Còn về phương pháp Vô Vi thì cố gắng Soi Hồn sẽ giúp đỡ thần

kinh con mất một phần nào thôi. Hiện tại tại Mỹ trị bệnh mắt rất có kinh nghiệm và phương tiện đầy đủ.

(2)- Người tu thì phải hiểu mục đích của mình làm trước khi tu. Tu Vô Vi bước vào nhận pháp thì phải hành pháp đúng đắn nhiên hậu mới có cơ hội chung thiên và cảm thức những gì người đi trước đã để lại giúp cho phần hồn tiến hóa. Tu về Vô Vi là nội lực chứ không phải bề ngoài, có tâm tu sửa lấy chính mình thì phải thực hành trước hết, nghe lời chơn lý mà tự tu tự sửa chớ không nên nghe lý luận của bất cứ ai cả. Cuộc sống hiện tại chỉ có phần hồn nếu không đầy công hành pháp thì chỉ tự hủy mà thôi, có muốn cứu mình thì phải thực hành chánh pháp không nên nửa chừng thay đổi là sẽ tự hại tâm thân. Xin bài hằng tuần ở nhà đọc cho kỹ, hành cho đúng cũng được vậy.

Cảm ơn lời thăm hỏi của anh, chúng tôi vẫn khỏe mạnh.

Lương Sĩ Hằng

Trà Vinh, ngày 23 tháng 1 năm 1996

Kính bạch Thầy,

Nhơn dịp Xuân Bính Tý về, con xin kính dâng trọn tấm lòng thành kính chúc Thầy sức khỏe an khương để dìu dắt các con trên bước đường đạo.

Xa cách Thầy lâu quá, nhưng con vẫn luôn tưởng nhớ Thầy trong tâm khảm con để tiến bước trên đường đạo, để không phụ lòng Thầy. Hôm nay được cháu MN

cho địa chỉ của Thầy con mừng quá nên vội kính dâng
Thầy vần thơ Xuân để kính chúc Thầy, bấy lâu hằng
mong nhớ, nguyện cầu mong sẽ có ngày Thầy trò đặng
hạnh ngộ.

*Xuân Bính Tý dâng trọn lòng thành của con đến tận
Thầy.*

*Kính Bái,
Con, MTH*

*Cung Chúc Tân Xuân
Kính dâng Thầy vần thơ Xuân*

*Trang trọng vần thơ kính chúc Thầy
Mừng Xuân Bính Tý ĐẠO tròn xây!
Thiên cơ tiến triển mừng Xuân mới
Khởi ngọc nguyên dâng ánh sáng đầy*

*Mừng Xuân tha thiết vẹn lòng tu
Xuân mới hồng ân ĐỨC Phụ Từ
Diễn huệ gọi nhuần chan sắc thắm
Vườn hoa thiên lý rạng muôn thu*

*Ép cánh hoa vàng trẻ kính dâng
Rót hương từ ái mát trong ngần
Hòa trong suối đạo bầu thanh khiết
Đón bước Xuân về nẻo Thiện Chân.*

Kính Bái,

*Con (chơn mạng) - MTH
Xuân Bính Tý 1996*

Cảm ơn lời chúc tụng của con, chúng ta phải quyết chí thực hành đúng đắn pháp môn tức là hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa đồng tu đồng tiến thì sẽ có đường lối tương ngộ ở tương lai.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

HAWTHORNE, Xuân Bính Tý 1996

Kính ĐỨC THẦY thương yêu của con,

Nhân dịp Xuân Bính Tý, con kính gửi đến Thầy lời chúc Bách Niên Giai Lão và con mong có dịp gặp thầy trong một ngày gần.

*Con kính lạy Thầy,
KCP*

*Lòng người thay trắng đổi đen
Thị phi mang đến nỗi oan trong lòng
Lặng yên con vẫn một lòng,
Tâm lành thực chất chẳng hề màng chi.*

Con kính tặng ĐỨC THẦY

Cảm ơn lời chúc của con, con đã làm được thơ thanh thoát thì phải cương quyết tự tu tự tiến cho đến vô cùng tận bất chấp sự trở ngại của tình đời đen bạc, nhứt tâm tự tu tự tiến sẽ cứu rỗi được phần hồn ở tương lai.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Sài gòn, ngày 20 tháng 2 năm 1996

Kính bái Thầy,

Câu nguyện Đức Cha Trời ban chiếu điển quang cho ánh sáng từ bi của Thầy được lớn rộng hòa cùng ánh sáng của Đại Từ Bi để cứu độ chúng sinh biết tìm đường trở về nguồn cội, ân đức của Thầy vô lượng, vô biên, con xin đa tạ, xin kính bái Thầy. Con tên là TVS sanh lúc 7 giờ ngày 29 tháng chạp năm Canh Ngọ (1930). Kính xin Thầy khai mở giáo huấn cho con được thông sáng, được gặp Thầy như được gặp Phật trong những tháng năm gần nhất. Con biết do con học chưa đến mức học, con hành chưa đến mức hành, do đó chưa nhận được ánh sáng, nhưng con nghĩ cũng do thiếu sự dẫn dắt của Thầy. Kính xin Thầy dẫn giải cho con được thông sáng, xin nhớ ơn Thầy.

Đã khai khẩu gọi là Thượng Đế, thì ít nhất ta phải chiêm ngưỡng chiều sâu của Ngài là vô cùng tận. Ánh sáng ấy không bao giờ bị cắt đứt bởi những hành giả đã dần thân thực hành và hướng tâm về Ngài. Sự thanh tịnh không còn biên giới, dần thân tu học cố gắng làm Pháp Luân Thường Chuyển đều đặn thì căn nặng cũng sẽ trở thành căn nhẹ. Nhẹ thì mới hòa hợp với Trời được, ngược lại nặng thì chỉ là đà ở nhân gian mà thôi. Sống trong cõi phù sanh không có lối thoát, bao vây bởi tình tiền duyên nghiệp thì sự dũng mãnh thặng hoa sẽ bị bế tắc. Có trí không khai, có tâm không mở thì làm sao hiểu được nguyên lý của Cha Trời đang ân ban. Kiếp này có duyên tu thì phải dày công thực hành pháp môn đúng đắn thì sự thanh tịnh sẽ khai sáng tâm thức của hành giả tại mặt đất này. Nhìn mặt trời xem ánh sáng của mặt trời là tự nhiên và hồn nhiên như vậy, ban chiếu cho khắp mọi nơi không ngừng nghỉ. Thử hỏi ánh sáng đại bi trong diệu của Thượng Đế lại càng gần gũi người tu hơn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TV, ngày 22 tháng 10 năm 1996

Ông Tám kính,

Hiện nay con 19 tuổi và đang học lớp 12 PTTH. Số là con được một anh bạn cho mượn quyển sách TÔI TÂM ĐẠO (xuất bản 1973) của tác giả Hồ Văn Em, giới thiệu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khi xem qua con rất thích tìm hiểu và nghiên cứu về PLVVKHHBPP của ông. Con đã thực hành theo phương pháp đã chỉ trong sách. Thời gian đầu thấy có tiến triển (sức khỏe tăng), nhưng được một thời gian (khoảng 4 tháng) thì con đã nghỉ công phu, bởi vì con phải học bài đến 11 giờ khuya, cơ thể rất mệt mỏi nên không thể công phu được, cũng từ đó sức khỏe con bị giảm dần và bị mắc nhiều bệnh như viêm xoang, bị nhức đầu thường xuyên, không thể tập trung tư tưởng để công phu, để học tập được.

Thời gian gần đây con có xem qua quyển Khai Ngộ Chân Lý của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ và con đã công phu trở lại (được gần ba tháng). Mỗi ngày con học bài đến 11, 12 giờ khuya và tiếp tục công phu luôn. Đã được gần ba tháng mà không thấy tiến triển, cứ bị nhức đầu hoài, cơ thể suy nhược nhiều làm cho đầu óc cứ nặng thì không thể suy nghĩ tập trung được vả lại thường bị nghẹt mũi làm Pháp Luân rất khó khăn.

Ông Tám ơi, bằng phương pháp công phu này có thể khắc phục được những bệnh tật trên không? Có thể cải tiến được tâm tưởng của mình không? (chẳng hạn như ngũ quan bị lệch lạc).

Xin Ông Tám giảng giải cho con biết thêm về đạo pháp, xin ông cho con những lời khuyên để con công phu học đạo và học tập trong lớp được tốt hơn. Nếu có thể,

ông cho con xin những tài liệu về phương pháp công phu (băng video, cassette) để con nghiên cứu được kỹ hơn và thực hành được đúng pháp.

Cuối cùng con kính chúc ông cùng những bạn đạo được dồi dào sức khỏe và càng tiến hơn nữa trên đường học đạo.

Kính chào Ông,
TNN

Phương pháp tu của PLVVKHHBPP thực hành đúng đắn và liên tục sẽ tự giải được độc tố trong cơ thể. Bất cứ bệnh nhức nhối gì trong người cũng đều do độc tố tụ tập trong đó mà hình thành. Về phần con nên chịu khó ăn gạo lứt muối mè một tuần liên tục thì bộ ruột con sẽ được nhẹ và từ đó con phải nuôi dưỡng ý chí thực hành đúng đắn dụng nguyên khí của Trời Đất mà khai thông chính mình. Bệnh thì phải đi khám bệnh, mỗi mỗi đều do ăn uống mất trật tự sanh ra bệnh hoạn mà thôi. Phương pháp Vô Vi thực hành đúng đắn thì sẽ được tự cứu.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Florida, February 21, 1996

Kính thưa Ân Sư muôn vàn kính yêu,

Kính thưa Ân Sư, cho phép con có vài lời hỏi thăm cùng Tết Ân Sư, Bà Tám cùng quý quyến Năm Mới nhiều sức khỏe, luôn luôn mạnh giỏi và sống lâu, hạnh phúc. Sau đây, con xin có một câu thật đặc biệt thắc mắc nhờ Ân Sư chỉ thêm cho con tiếp tục, vì con rất ngại lúc con đang Thiền sau khi thở Pháp Luân Chiếu Minh, câu chuyện như sau:

Kính thưa Ân Sư, cùng vào ngày này tức là ngày Mừng 2 Tết, khoảng 4:30 giờ chiều, con soi hồn 10 phút, kế đó con nằm thở Pháp Luân Chiếu Minh gần 15 phút, con nghỉ vài phút, cho bao tử nghỉ chút. Con bắt đầu Thiền, thở hít rất dài và chậm đủ 12 hơi Pháp Luân Thường Chuyển, bắt ấn Tam Muội và cố gắng buông bỏ tạp niệm cho tâm phẳng lặng, mắt nhìn thẳng tới trước, dồn hết lực lượng vào đấy và trung tâm bộ đầu. Vài phút sau, tai nghe tim đập trong mình, và cũng nghe nhịp tim đập giữa trán, và sau cùng là trung tim bộ đầu cũng có tiếng nhịp đập tim rất rõ, cứ vậy kéo dài rất lâu 45 phút, như một sợi dây rung chuyển ba chỗ: tim, trán và trung tim bộ đầu. Khoảng thời gian này làm cho con rất lo ngại không biết đúng hay sai... sợ có hại. Thì một phút sau, con bắt đầu ợ vài hơi từ trong người ra ngoài, con cảm thấy nhịp tim dịu dần... cơ thể nhẹ nhàng chút... rồi nó lại bắt đầu cũng như cũ, ba chỗ đều có nhịp tim cả ba: tim, trán, và trung tim bộ đầu...

Tới 6:05 giờ cùng buổi chiều đó, con bắt đầu xả thiền không dám ngồi lâu nữa, vì sợ làm sai có hại. Không biết hỏi ai lúc đó, bụng nghĩ xả thiền là hết sợ.

Kính xin Ân Sư từ bi chỉ thêm con đường tu học cho

con vì con đường tu học nó còn quá khó khăn và trở ngại, không phải suôn sẻ, dễ dàng. Cho nên có câu: "Người tu như lông trâu, người đắc đạo như sừng thỏ." Bây giờ con không biết phải làm thế nào, nếu tiếp tục thiền có hại không? Và con xin Ân Sư giải thích giùm: Điển rút và nhịp tim đập ở trán và trung tim bộ đầu có giống như nhau không? Cái nào nên học, cái nào không nên? Nếu con Thiền mà gặp như vậy nên tiếp tục? Thành kính tạ ơn ân sư đã chỉ dạy những lời quý báu trên để con noi theo mà tu tập dạng giải thoát. Đầu năm con không biết nói gì, mà chỉ muốn thành tâm cầu chúc cho Ân Sư, Bà Tám cùng quý quyến đặng nhiều sức khỏe, luôn luôn khỏe mạnh và sống lâu, gia đình hạnh phúc, và đieu dắt giảng dạy cho huynh đệ tỷ muội Vô Vi chúng con tu tập ráo riết để sớm được cơ hội lên thuyền từ Bát Nhã về cội nguồn, và tận độ chúng sanh.

Kính bái,

Con TB và gia đình

TB. Kính thưa Ân Sư, vài tuần nay con lại bị thêm một bệnh đau lưng ngay xương sống và lưng quần không biết cách trị.

Thành thật cảm ơn lời chúc tụng đầu xuân của các bạn. Khi chúng ta đã nuôi dưỡng ý chí chăm chỉ thực hành pháp môn tức là có ý chí dẫn thân tu học thì bất chấp sự trở ngại nào xảy ra lúc tham thiền thì sẽ có cơ hội nhập

định ở tương lai, nếu việc gì cũng sợ thì tu hoài cũng sẽ không tiến, biết được xác ta là tạm, sợ chết uống thuốc nhiều thì cũng sẽ có sự phản ứng trong lúc thiền, tim đập là sự phản ứng của thuốc hạ máu, còn hành pháp thì lúc nào cũng phải dũng mãnh vượt qua bất cứ trở ngại nào; người thành đạo cũng phải vượt qua lửa đốt thiêu thân nhưng ý chí vẫn dũng mãnh thì mới có cơ hội diện kiến Như Lai, toàn thân sẽ được phát sáng, ngược lại sợ sệt thì duyên lành sẽ không thành tựu được. Chúc bạn nuôi dưỡng dũng chí tu học của chính bạn dẫn thân trong cơ tiến hóa sẽ thành đạo ở tương lai. Đau lưng: về phần ruột nghẽn cũng bị đau lưng, thận yếu vì tình dục cũng bị đau lưng, trật khớp xương cũng bị đau lưng; vậy bạn mắc phải nơi nào nên nhờ Bác Sĩ chữa trị mới hết.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

San Jose, ngày 6 tháng 3 năm 1996

Kính thưa Thầy,

(1)- Trước đây con chỉ lạy về hướng Nam mỗi lần 50 lạy (vì con không có kính Vô Vi). Cách đây độ ba tháng con nghe một bạn đạo nói lạy bao nhiêu cũng được, nên con bắt chước lạy mỗi lần 100-150-200 lạy. Lạy xong con nghỉ một chút rồi con uống 1-2 ly nước. Con thấy đờm của con ra nhiều, có lần con uống thuốc bổ máu (toa thuốc bạn đạo nói của Thầy cho) thì thấy đờm ra từng

cục, từng hòn từ nhiều năm.... Mỗi lần như vậy con nghĩ con đã tự thanh lọc được một chút (vì gia đình không muốn cho con tu Vô Vi nên con không đi thanh lọc được). Thưa Thầy lay mỗi lần lay nhiều hơn 50 lay có sai với lời Thầy dạy không ạ ?

(2)- Thưa Thầy, vì con nghe Thầy dạy lay làm cho ngũ tạng khỏe mà bụng con hay bị bất ổn (vì con bị trĩ và bón từ nhỏ), nên con nghĩ nếu con cố lay nhiều thì bụng con được êm nên con ráng lay. Con thấy bụng con tốt hơn và không bị bón nữa, con thấy con ít bị lạnh chân tay như trước. Và một điều mà con để ý là nhiều năm rồi con thiền hay bị lắc đầu. Nay, vì con thấy một bạn đạo hỏi Thầy giống như trường hợp con thì con tự kiểm lại thấy đạo này con không còn bị lắc đầu nữa. Không biết có phải vì đờm ra nhiều làm cho đầu con được thông không? Con xin Thầy chỉ dạy cho chúng con. Nếu Thầy thấy chúng con có thể lay nhiều hơn 50 lay một lần và có thể giúp cho các bạn đạo ngồi thiền bị lắc đầu thì con cũng xin kêu gọi những bạn đạo nào bị như vậy và không đi thanh lọc được nên thực hành như con coi kết quả có như vậy không, nếu cũng thấy vậy thì báo cho LED Weekly biết để chúng con cùng nhau kiểm chứng kinh nghiệm.

Con xin ngừng bút và con xin kính chúc Thầy, bà Tám, Cô B luôn luôn bình an, mạnh khỏe.
Nguyễn Thị Nhị

(1)- Lay nhiều mệt nhưng sau đó lại khỏe, còn trong

người có đàm nhiều chứng minh cơ thể bị trượt, đàm từ bao tử hay đàm từ phổi đều là trượt.

(2)- Lạ đúng tức là giải trượt chỉ có khỏe và mạnh thêm mà thôi. Cảm ơn lời chúc tụng của con.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

QT, ngày 2/11/94

Thưa ông Tám,

Sách có dạy "Không Thầy đổ mày làm nên" nên dù ở Việt Nam xa xôi, tự tu tự tiến, nhưng thỉnh thoảng vẫn cần đến Thầy, làm phiền Thầy cũng không ngoài lý do để thành đạt lời Thầy hướng dẫn. Cho nên hôm nay con kính gửi đến Thầy Tám lòng kính yêu vô cùng và mong Ngài hồi âm cho con một ít câu hỏi để con thấy ấm áp tình thầy trò, động viên, hướng dẫn đường tự tu của con thêm:

(1)- Người tu thiền lâu năm có điển có thể dùng phép "Mật Niệm Bát Chánh" để kiểm soát sự tu hành đúng sai hàng ngày. Nhưng người tu không dùng niệm Bát Chánh vì điển còn yếu, thì dùng pháp gì để tự biết mình đúng sai hàng ngày?

(2)- Theo con hiểu: Người tu Vô Vi dùng điển, vận dụng siêu lý tự ngộ để dẫn độ mình. Khi mình làm một việc gì đó, đời hoặc đạo, đứng về khía cạnh đời nó là sai, là ác, là nghiệp nhưng bản thân hành giả hằng đêm vẫn hành

thiền được tốt thì vẫn là tu đúng? Còn nếu tu bề ngoài tuy được khen đúng, thuận lương tâm như đạo nhưng bên trong hằng đêm hành thiền không tốt, trì trệ thì vẫn là tu sai?

(3)- Con tu hành còn non kém, nhưng khi cần thiết hoặc đôi khi con cảm nhận được điển ông Tám chiếu hóa cho. Cụ thể là vào sáng ngày 23-10-94, tự dưng con thấy điển ông Tám chiếu hóa chúc lành con kỷ niệm ngày nhập môn tu của con? Con xin xác nhận, không phải để quá tin để tự gạt mà để tự an ủi cho đường tu học của mình.

(4)- Con có một vợ, một con gái. Vợ chồng đã hơn 10 năm. Vợ kháo con hơn 7 năm. Đặc biệt là vợ con làm nợ nần hoài. Hành động này đã làm cho con minh lý riêng về thiện ác. Bạn bè thì bảo vợ con làm sai (nợ nần, tiêu xài hoang phí), thiếu trách nhiệm làm vợ v.v... (cái ác của vợ). Nhưng con lại thấy vợ con làm đúng (cái thiện). Vì con thấy do tiền kiếp con đã đối xử với vợ về vật chất thiếu công bằng, và một lời nguyện độc của vợ do lúc giận ở tiền kiếp nên kiếp này quậy quá. Hơn nữa hình như có một thế lực vô hình xen vào để kháo con thêm? Thưa có đúng không? Con đã nhẫn nhịn vợ rất nhiều. Có lần con cảm thấy Đức Quan Âm cũng tội nghiệp con nữa! Nhưng trong lúc học Nhãn để giữ cho gia đình khỏi đổ vỡ, vì cần tiền để trả nợ, trong nghề nghiệp con đã có phần làm ăn mánh mung bất chánh (ngoài ý tham muốn, con ý tâm không than, rất buồn). Chuyện này có gây nghiệp lắm không, có thể sau này ráng tu đỏi công chuộc tội không? Xin thưa rõ mánh mung này, có dư tiền chút con cũng làm công quả, những người bị con mánh mung cũng là dân buôn bán mánh mung. Vì hình như con thấy trước nếu làm nợ nhắm mắt thì số mệnh vợ chồng

con cái ca bài...đổ nát... Mong Thầy cho lời mình giải để con gỡ nút này để tu tiến, không sa cơ lỡ bước đường vô vi... Theo con hiểu mình có cơ hội lâm vào thế làm ăn mánh mung cũng là duyên, giúp cho mình mở trí và mình vẫn ý tâm tu học, tiền bạc bất chánh đem đi làm phước đức bớt, không dụng cho cá nhân, cứu giúp quyền lợi nhiều người khổ nạn khác, hoặc bỏ đừng làm đều là hai cách giải nghiệp tùy duyên ứng xử phải không?

(5)- Con làm việc, xung quanh cá tôm chết rất nhiều (làm ở chợ cá tôm), mùi tanh hôi, đã gần 10 năm vẫn kiên trì tu dù làm toàn ban đêm, công phu xong đi làm. Lúc làm việc cũng niệm Phật, vậy mình có giúp ích gì cho các loài cá tôm chết xung quanh thẳng tiến không? Hoặc là trực tiếp đó làm trì trệ tu học của mình? Xin Thầy mình giải?
5 câu hỏi thật dong dài

Mong Thầy mình giải con đây an lòng.

Kính thư,
Con. T Q M

Amphion, ngày 12/1/95

Q M,

Thầy nhận được thư con đề ngày 2/11/94 được biết con đang còn tưởng nhớ đến Thầy.

(1)- Muốn niệm Bát Chánh phải do sự công phu đạt thành, hội đủ điển trên bộ đầu nhiên hậu mới niệm được

Bát Chánh để tự kiểm soát lấy mình hàng đêm hàng ngày. Nếu chưa hội đủ điển, tức là công phu còn thiếu sót chưa đầy đủ. Vậy con nên dùng tâm hướng thượng công phu nhiều hơn sau những giây phút vật lộn với đời.

(2)- Chính con đã hỏi và tự trả lời.

(3)- Con có tâm thực hành thì luôn luôn có sự ban chiếu của luồng điển từ bi, không có gì bằng sự thành thật tưởng niệm cả.

(4)- Lấy râu ông này cặm cặm bà kia, chỉ tốn công mà thôi. Cuối cùng mình cũng tự hại, vì tạo thêm tham mà không hay, tự hành thân xác mà tưởng lợi, thiếu dũng mãnh thẳng hoa về phần hồn. Còn chuyện gia cang là nghiệp lực, lời cuốn trong tập quán tốt hay xấu đó thôi. Người tu Pháp Lý Vô Vi phải dũng mãnh dứt khoát tham lam thì phần hồn mới được thanh nhẹ, không nên tạo thêm tập quán xấu, hại mình và hại cả hồn vía, tưởng lầm là mình đã khôn lanh hơn những người khác. Tiền là con dao hai lưỡi, lúc nào cũng đứng vào trạng thái nguy hiểm mà thôi.

(5)- Nghiệp sát là nghiệp sát, có luật nhân quả rõ ràng. Tâm làm thân chịu, không có mây may nào kêu ca và cầu cứu được, tương lai có thể hại đến vợ con mình. Nhiều người đã từng làm giàu trong nghiệp sát, cuối cùng cũng phải bị mổ xẻ như tôm cá mà thôi. Đối với người tu Pháp Lý Vô Vi nên tự dứt khoát, cầu xin Bề Trên hướng độ chuyển qua nghề nghiệp an lành hơn, nhịn nhục tu hành trong đạm bạc thì sẽ có kết quả ở tương lai.

Những gì Thầy đóng góp cho con, đó là những điều giúp con dũng mãnh thẳng hoa giúp cho phần hồn thẳng hoa dễ dãi thay vì lặn hụp nơi cõi tạm không có lối thoát. Con phải đặt những câu hỏi ngược lại cho chính con, khi

bắt tay vào việc làm như: "Làm như vậy, hậu quả sẽ ra sao?" là điều rất cần thiết. Phải đặt nhiều câu hỏi trong ngày ngược lại với chính con thì con sẽ có cơ hội quán thông nhiều việc trong đời, để dẫn con đến sự giác tâm tự thức.

Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

STRASBOURG, ngày 7 tháng 2 năm 1996

Kính thăm Ông Tám,

Cháu đã đọc *Tôi Tâm Đạo* và cháu tập *Thiền* theo sách chỉ dạy, cháu xin mạn phép viết thư này cho Ông Tám xin Ông Tám có thể coi xem kiếp trước cháu đã làm gì và nghiệp quả của cháu ra sao? Cháu không cần ông Tám coi cháu sau này giàu, cao sang ra sao. Hiện giờ cháu rất bằng lòng với vật chất mà cháu đã có, ngày cơm hai bữa, có việc làm hằng ngày, quần áo mặc lành lặn là đủ rồi, khi cháu chết cháu cũng đâu mang theo với cháu vậy thì cần gì phải lo lắng và bon chen.

Thưa Ông Tám, cháu sanh ngày 14 tháng 6 năm 1954 tại Hà nội hồi 2 giờ khuya (ngày tây), cháu tên là VTP hồi còn nhỏ trong giấy tờ, ở ngoài thì bạn bè gọi là MP. Sau qua Pháp cháu đổi tên là VME, rồi từ đó cháu đau khổ về tình cảm: cha mẹ anh em cháu không còn nhìn nữa mặc dầu cháu đã giúp đỡ 15 năm gởi tiền về VN

lo cho cha mẹ anh em. Cháu có hai con gái, lúc mới sanh cháu đặt tên là:

- đứa gái đầu lòng: TTQP sau qua Pháp đổi tên là TLT sanh 25 tháng 2 năm 1976 lúc 23 giờ.

- đứa gái út: TTQP sau qua Pháp đổi tên là TI sanh ngày 14 tháng 09 năm 1979 hồi 23 giờ.

Từ khi tui nó lớn nó cũng xa lánh cháu và không muốn cháu đến nhà nó. Trong khi đó cháu lại là một người mẹ lo lắng cho con, cháu không bê tha cờ bạc, hút xách hay rượu chè la lết nhà này nhà khác thì tại sao lại như vậy. Cháu và chồng cháu lại ly dị, vậy Ông Tám có thể coi cho cháu biết kiếp trước cháu đã làm gì, cháu là ai? Các con cháu sau này có trở về con đường chân chính không?

Cháu xin ngừng bút cháu rất mong gặp Ông Tám và xin Ông Tám trả lời cho cháu về cuộc đời của cháu.

Cháu, MP

PS. Mỗi tối cháu tùy theo thì giờ cháu thiền từ 10 đến 15 phút, cháu thấy tâm hồn khỏe hẳn ra, ít khóc lại ít buồn và cầu nguyện rất nhiều.

Ông Tám không phải là thầy bói vô trách nhiệm, kiếm được tiền mà phần hồn không thoát, vì vậy Ông Tám mới tìm con đường tu học khứ trước lưu thanh, tự giải nghiệp tâm cho chính mình. Vì đời càng ngày càng động loạn hướng ngoại bỏ mình, cho nên ông Tám phát tâm đóng

góp những gì chính ông Tám đã hành được. Không muốn loài người quên họ, cho nên ông Tám đề nghị phương pháp hành hiện tại để cho con người tự khổ trước lưu thanh, ổn định thần kinh, khai thác cơ tạng, hiểu nguyên lý cấu trúc của Trời Đất mới hành sự, chỉ lo tu sửa, chứ không có được quyền phê phán bất cứ một ai. Càng hành pháp thì sẽ càng thấy rõ sự sai lầm của chính mình và cảm ơn những sự phụ bạc của tình đời, dốc lòng tu tiến thì mới có cơ hội trở về lãnh vực thanh tịnh của chính mình. Con có duyên lành đọc Mục Bé Tám và hành pháp lần lần con sẽ hiểu nhiều hơn trong thực hành chứ không cần nhờ đỡ ông Tám nói chuyện tiền kiếp của con.

Khi con đạt tới thanh tịnh, con sẽ rõ tiền kiếp con là ai, đã làm gì mà kiếp này tạo nghiệp khổ tâm, từ đó ăn năn tự tu tự tiến, không ỷ lại nơi Thần Thánh Tiên Phật thì trí óc của con sẽ thông minh sáng suốt lên. Nhon loại mê tín dị đoan tạo ra dẫy đầy đau khổ, sống trong yêu thương tạm bợ mà không có lối thoát. Phần hồn của con là chủ bản thể hiện tại chứ không phải bản thể làm chủ phần hồn. Vậy con nên hướng về thanh tịnh tu tiến thì phần hồn của con sẽ được sáng suốt và thanh nhẹ, đánh tan mọi sự mê tín dị đoan, thực hành là tự khai thác chính mình.

Thiên Địa Nhân - con là người cấu trúc bằng sự siêu nhiên của Trời Đất hình thành tại mặt đất. Con có một khối óc sáng suốt có khả năng khai thác chính mình, tức là đại diện Trời Đất thể thiên hành thiện cứu đời. Con biết được con thức là con có thể biết được cha mẹ Trời Đất và nhân loại. Lúc ấy con sẽ sống trong tình tha thứ và thương yêu của Trời Đất.

Cuộc sống trong kích động và phản động sẽ đi tu tiến

tâm linh chúng ta tiến hóa, nên hành để hiểu mình hơn thay vì mê tín ỷ lại mà không tiến - đó là một đại tội đối với Thượng Đế. Chúc con vui hành trong thanh tịnh.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Hòa Lan, ngày 22 tháng 2 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Vợ chồng con là THH và TTV vừa qua có nhận được hai bài thơ của Thầy làm cho, chúng con rất vui mừng và cảm ơn Thầy.

Thưa Thầy, con có một việc về đời rất khó khăn, trở ngại tự mình không thể phân định là đúng hay sai, tin hay không nên tin. Dự định mấy lần muốn hỏi Thầy nhưng thấy ngại, hôm nay con viết lá thư này mong nhờ Thầy giải đáp giúp con.

Chúng con xưa nay luôn lận đận và gặp nhiều phiền phức. Con cũng thấy buồn tủi nhưng cũng không biết nghĩ là tại sao, thì tình cờ có người bạn biết chút ít về kinh dịch và cho chúng con mượn xem. Khi xem xong mới biết được căn nhà chúng con đang ở: nhà mượn, bị kỵ hướng nằm vào cung rất xấu. Bởi vì trùng hợp hoàn cảnh của con cũng không tốt nên con cảm thấy lo và không thể nào không tin được, sau đó thì chúng con có quyết định tìm nhà khác cho đúng hướng tốt nhưng sự việc luôn gặp sự trở ngại và kéo dài đến nay đã gần ba

năm mà vẫn chưa thực hiện được.

Hôm nay con viết thư này kể rõ sự việc ngụ ý mong muốn được Thầy giải đáp và xác định giúp con là thật ra đời sống và sự may rủi của chúng con là do số mạng hay là thật sự có bị ảnh hưởng vào phương hướng đất đai của căn nhà.

Con rất mong được Thầy hồi âm và có lời chỉ dạy chúng con để chúng con không sợ bị làm sai, lo không đúng hay bị tin tưởng vào một việc không nên tin, nếu ngược lại sự ảnh hưởng vào phương hướng nhà cửa là đúng thì chúng con sẽ cố gắng tiếp tục để tìm nhà thay đổi. Con cảm ơn Thầy và kính chúc Thầy luôn được nhiều sức khỏe.

TTV

Vô Vi có bản gia trạch để giúp con chọn chỗ đúng để sanh hoạt dễ dãi hơn. Nếu hướng nghịch thì con có thể đặt một miếng bình phong sau hay trước cửa để chuyển hướng ra vào, cho bớt những động loạn không cần thiết. Nếu con không có bản gia trạch thì liên lạc các thiền đường bên Đức hay Pháp cũng có.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

Westminster,

ngày mồng 1 tháng giêng năm Bính Tý

Kính thưa Thầy,

Bước sang năm mới, chúng tôi và cháu TH xin kính chúc Thầy khang an, trường thọ, vạn phúc trong tất cả mọi sự việc, Thầy luôn luôn được như ý, Thầy luôn thân tâm an lạc.

Thưa Thầy, hôm nay tin Thầy đã rời Atlantic City để về Las Vegas, nhà tôi và tôi hết sức choáng váng, bàng hoàng. Từ nay, trong hoàn cảnh của chúng tôi làm sao chúng tôi có thể đến hầu cận Thầy để nghe những lời giảng huấn đầy tình thương yêu của Thầy, để ngưỡng mộ Thầy? Nhưng may thay, đến khi điện đàm với cậu D. thì được cậu cho biết là Thầy còn ở Atlantic City, tôi hết sức mừng vì như vậy mỗi khi Thầy trở về Atlantic City là chúng tôi có thể được phép đến kính thăm Thầy. Và chăng, chúng tôi thiết nghĩ Atlantic City là nơi rất thích hợp để gìn giữ sức khỏe cho Thầy.

Dầu sao, sức khỏe của Thầy là trên hết. Tất cả chúng tôi đều luôn cầu Trời, Phật phù hộ, độ trì Thầy luôn luôn khỏe mạnh, minh mẫn, sống lâu trăm tuổi và thầy dịu dàng tất cả Vô Vi chúng tôi trên con đường đạo.

Nay kính chúc,

Vợ chồng P và cháu TH

Thành thật cảm ơn những lời chúc tụng đầy triu mến của anh chị và cháu. Nếu chúng ta thật tâm tu thì xác xa chút tâm không xa, thì nhà của có nghĩa lý gì đối với người tu. Cùng chung sống dưới vũ trụ quang thì lúc nào cũng một căn nhà Càn Khôn Vũ Trụ mà thôi.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

*PENNSYLVANIA,
L, ngày 7 tháng 4 năm 1996*

Thầy kính thương,

Con rất cảm động khi nhận được thư của Thầy gửi, trong thư có những bài giảng của Thầy đã khai mở tâm linh con. Con cảm tạ ơn Thầy và các bạn đạo đã góp phần trong đạo pháp.

Con có vài thắc mắc xin Thầy hoan hỷ giải giúp con:

(1)- Vùng con ở rất lạnh (Pennsylvania) nên trong nhà phải dùng heat cho ấm, nhưng mỗi ngày con nhìn bàn tủ, TV đều thấy bụi, như vậy không khí trong nhà có phải bị ô nhiễm, không trong lành cho việc thờ Pháp Luân Thường Chuyển, thờ Chiếu Minh không?

(2)- Khi ngồi công phu đang thờ Pháp Luân, khi heat thổi

hơi nóng nên ngưng hay tiếp tục thở?

3) - Nếu lạnh nằm mền điện cho ấm có thể ngồi công phu hoặc thở chiếu mình không?

Vài hàng kính thăm Thầy chúc Thầy an khang trường thọ, các bạn đạo trong nhóm Vô Vi vui tiến, đạt mình. Con gởi 20.⁰⁰ US mua mền giúp trẻ em ở Việt Nam. Xin Thầy giúp con. Đa tạ Thầy,

H

Nếu dùng heat thì phải nhớ xông hơi ẩm, thì không khí không bị khô và sẽ điều hòa. Không nên dùng heat một thứ mà không có hòa với ẩm khí từ hơi nước thì nó sẽ tạo nhiệt cho bộ gan - không tốt! Trường hợp thiếu ẩm khí quá khô thành bụi. Nên mua thêm một máy phát ra ẩm khí để điều hòa không khí trong nhà thì vấn đề thở Pháp Luân Thường Chuyển và Chiếu Minh sẽ không có gì trở ngại. Nếu lạnh nằm mền điện cho ấm, không có gì trở ngại cho việc thở Chiếu Minh.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

KENTUCKY

BG, ngày 7 tháng 4 năm 1996

Kính Ông Tám,

Con vừa từ Việt Nam sang tháng 12 năm 1995, cũng như các bạn đạo ở VN tưởng hễ qua Mỹ là sẽ gặp Thầy, gặp bạn dễ dàng nên khi đi con không mang theo địa chỉ Ông Tám và các bạn đạo để liên lạc nên phải đợi ở nhà gửi qua con mới biên thư cho Ông Tám được, nhưng không biết thư này có đến Ông Tám không? Vì trước nay con chưa hề biên thư liên lạc với Ông Tám và các bạn đạo ở đây. Ở VN thì nhiều người biết đến Vô Vi và hành pháp cũng rầm rộ lắm. Bây giờ có cả tiệm sách in hoặc photo sách và tài liệu Vô Vi bán giá tương đối. Dầu sao thì cũng đỡ hơn trước đây (thập niên 1980), chúng con phải chép tay hoặc đánh máy những bài giảng rồi truyền cho nhau, còn băng cassette hoặc video bây giờ cũng nhiều.

Nhớ lại thời trước cũng vui, tu hành như là hoạt động bí mật. Nay thì các bạn đạo có thể họp mặt 70, 80 được nhân gia chủ có giỗ, hoặc đám tiệc....còn thường ngày thì cỡ 20 chục người trở lại là thường.

Ở Việt Nam thông tin rất sai lầm về đời sống ở đây kể cả những Việt Kiều về Việt Nam cũng nói sai sự thật. Nhiều người nghĩ đi Mỹ là sướng nhưng con thấy VN sướng hơn, nhất là đối với người tu, nhưng con mang theo ba đứa con để cho nó có dịp tiến thêm về học vấn, con để vợ lại VN vì con tính khi mấy đứa con học hành đâu đó cỡ 10 năm trở lại con sẽ về VN sống nốt chuỗi ngày còn lại và lo tu hành và suy nghĩ của con thấy đúng cho đến bây giờ. Quả thật xứ Mỹ chỉ để kiếm tiền chứ không thích hợp với người VN nhất là người tu Vô Vi. Một tháng khi qua đây con không biết diễn rút là gì! Hằng đêm đi làm về cỡ

1, 2 giờ khuya con phải cố gắng lắm mới rửa chân ngồi Thiền được vì lạnh và đến đêm thứ tám từ ngày qua đây con mới nghe tiếng chạy lên bộ đầu khi con Soi Hồn dừng nói chỉ định thân là mất bản thể như ở VN. Nhưng bù lại thì con thấy ngũ hành trợ khá nhiều qua mọi việc hằng ngày. Qua thử thách này con thấy nếu không cố gắng hơn thì khi qua địa ngục khó mà niệm Phật được. Con nói điều đó với bạn đạo VN.

Ở quận BG này có hơn 40 gia đình VN nhưng không nghe ai nói đến Vô Vi. Thiên hạ chỉ lo mua sắm và ăn nhậu vậy thôi. Con có địa chỉ của ông Trạch Văn Phạm nào đó ở Texas con sẽ biên thư liên lạc với ông ta.

Hiện giờ con đang dần dần ổn định nhưng giờ giấc công phu phải dời đi làm về mới ngồi được cỡ 2, 3 giờ khuya. Con vẫn thường tâm đắc với ông Liêm:

Hằng đêm tịnh luyện công phu

Trách mình sao vẫn còn mù còn mê

Thư này đến ông Tám như một tín hiệu đầu tiên của con. Dầu sao con vẫn mong nhận được thư ông Tám và các bạn đạo ở đây để phúc đáp cho các bạn đạo VN đang mong tin tức và bài vở cũng như băng giảng của ông Tám.

Con xin dừng bút.

TMH

Ông Tám vui nhận được thư con và được biết con đang

bước vào cuộc sống mới khác hẳn ở VN, cho nên con cảm thấy bỡ ngỡ. Vạn sự khởi đầu nan, lần lần con sẽ cảm thấy tự do và trật tự là sự cần thiết cho người tu đời đạo song tu. Ở bên này cần sức khỏe từ sự ăn uống cho đến nghỉ ngơi. Có trật tự thì con sẽ cảm thấy vui và bớt lo hơn ở VN. Tâm hướng thượng biết rõ gốc gác của chính mình từ không đến và sẽ ra đi với hai bàn tay không thì tâm sẽ được an nhiên tự tại, tham thiền nhập định bất cứ ở nơi nào. Mục đích của người tu thiền là muốn trở về Thiên Quốc của chính họ, chứ không muốn tranh cãi ôm lấy động loạn bất thành. Bằng lòng hạ mình nhịn nhục, phục vụ chung sống trong cảnh tạm thì rất dễ đạt tới thanh tịnh. Chúng ta chịu tu để ảnh hưởng cho những người kế tiếp được tu thì chúng ta mới thấy nhiệm vụ của chính mình đang ở vị trí nào - nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ. Ngày nay con đã có cả hai, chỉ thiếu hành mà thôi, không có gì đáng tiếc và đáng buồn cả, thực hành là chánh. Nếu chúng ta là người thật tâm tu, hướng thượng tự giải trần tâm thì Trời Phật sẽ ban chiếu ánh sáng cho chúng ta tự đi. Chúc con vui tiến và ông Tám xin gửi lời thăm bạn đạo ở VN nếu con có gửi thư.

Quý thương,

LSH

VIỆT NAM

Ngày 29 tháng 2 năm 1996

Kính gửi Thầy Tám,

Con tên là HQN và cùng bạn con là PVS và HPV trước hết chúng con xin kính chúc Thầy năm mới được dồi dào sức khỏe sống lâu trăm tuổi để điều dắt những người chưa biết tiến đến hạnh phúc như Thầy. Chúng con đã có dịp đọc qua các quyển sách nói về PLVVKHHBPP do Thầy giảng. Khi tìm hiểu qua những quyển sách này thì con rất muốn tránh xa tội lỗi muốn theo con đường trọn lành của Thầy đã và đang đi để tìm về với nguồn cội mà Thầy đã dạy. Chúng con muốn được làm đệ tử của Thầy, rất mong được Thầy chấp nhận và được Thầy điều dắt trên con đường tu học.

Hiện nay chúng con còn đi học và hiện đang học lớp 12. Sau khi tìm hiểu về PLVV thì tinh thần học tập của chúng con rất bê bối vì ý chí con chỉ hướng theo con đường tu học nên cố tâm tìm hiểu về PLVV ít nghĩ đến chuyện học nên con xin Thầy cho con lời khuyên, con thấy tâm hồn con rất động lo hướng ngoại nhiều, thiếu sự kiên trì. Theo con nghĩ là Thầy cũng có nhiều đệ tử theo tu học ở Việt Nam lắm vì Thầy là người Việt Nam nên Thầy có thể giới thiệu cho con được biết những người đó với để con có cơ hội học hỏi được nhiều hơn. Chúng con đã có thực hành theo PLVV nhưng vì không có người đi trước chỉ dẫn nên không biết có đúng không nên chúng con muốn xin Thầy một cuộn băng video chỉ về pháp này để chúng con dễ thực hành mà theo con biết là do Thầy thực hiện, và chúng con muốn xin Thầy một tấm hình của Thầy. Con xin Thầy cho con biết địa chỉ của các thiền đường ở VN mà Thầy biết, nếu chúng con muốn lại đó để tu thì có được không, nếu được thì điều kiện để vào đó ở như thế nào, có giống như ở các chùa ở VN không? Thơ cũng đã dài con xin dừng bút nơi đây.

Thầy đã vui nhận được thư của con được biết con đang muốn tìm lối thoát cho chính con. Đó là điều quý cho tuổi trẻ. Xã hội của chúng ta sẽ có được nhiều người tốt ở tương lai.

Phương pháp mà Thầy đã và đang hành, đó là phương pháp đời đạo song tu. Con còn trẻ, đang đi học, phải học hành cho hết chương trình để phục vụ đời sau khi rời khỏi trường học.

Còn về đạo là do tâm của chính con hướng thượng tự giải thì tinh thần phục vụ của con sẽ tiến tới công bằng và bác ái ở tương lai. Trong sách có chỉ dẫn rất rõ ràng cách thức thực hành. Con cứ thực hành đúng dẫn theo sự chỉ dẫn, từ từ duyên lành sẽ thành tựu, con sẽ được gặp bạn đạo đồng hành như con, lúc ấy con mới thấy rõ sự nhiệm màu của Bề Trên, bằng lòng tự tu tự tiến, kết quả sẽ tốt và tự giải được nghiệp duyên ở mặt đất này và tiến hóa về phần hồn ở tương lai. Tại CT, OM cũng có nhiều người tu thiền PLVVKHHBPP. Con chịu tu trước sau con cũng sẽ có duyên gặp những người đi trước. Cần bằng lòng tự thực hành trước, nhiên hậu mới gặp bạn đạo học hỏi thêm. Biết tu thiền là biết thương mình, thương cha mẹ và đồng loại. Càng tu thiền sẽ học được nhiều triết lý thanh cao của Bề Trên ân độ. Bạn đạo sẽ giúp đỡ cho con một phần tài liệu nào đến con nếu có dịp tốt.

Chúc con vui tiến.

Quý thương.

Lương Sĩ Hằng

CAIRNS, ÚC CHÂU

Tolga, ngày 23 tháng 4 năm 1996

Thầy kính thương,

Chúng con kính xin vấn an sức khỏe Thầy, cô B và Diệp.

Suốt hơn 10 ngày nay chúng con cũng có phần nào bận rộn nên chưa kịp viết thư trình lên Thầy những diễn biến tại đây. Hôm nay mọi việc gần ổn định, chúng con xin sơ lược kính thông báo đến Thầy.

Vào ngày tháng 4 năm 1996 luật sư báo tin cho biết mọi thủ tục đã hoàn tất. Chúng con đã sắp xếp và chuẩn bị tinh thần sẵn sàng nên khởi hành từ Sydney vào ngày 5 tháng 4 năm 96 và đến nơi vào 8 tháng 4 năm 96. Lộ trình mất ba ngày. Tuy đi đường bộ có hơi vất vả nhưng chúng con mang theo được chút ít đồ dùng cần thiết cho chỗ ở mới. Các bạn đạo chung lo với con và cố võ chúng con rất nhiều. Các anh chị em các nơi cũng có ý mong và hơi lo vì xe cũ chạy cộc cạch suốt khoảng đường dài ba ngàn cây số không biết có trục trặc gì chẳng nên khi vừa lọt được vào thị trấn Tolga chúng con vội dùng điện thoại công cộng thông báo tin vui. Hôm ấy trời mưa tầm tã, vượt được đường dài và nhất là sườn sẽ leo nổi qua mấy chục cây số đường đèo trơn trượt để vào Thánh Địa Vô Vi,

lòng tràn ngập niềm vui trong sứ mạng mới.

Vị trí Vô Vi Thiền Viện Quốc Tế nằm ở lưng chừng khu đồi cao, thật là tuyệt vời. Sau lưng và hai bên toàn núi. Trước mặt và phía dưới thấp là vùng thung lũng rộng có thành phố nhỏ nhỏ, có hồ đầm bát ngát, có những ruộng mía và bắp bao la mênh mông. Chúng con không phải là người am tường phong thủy, nhưng cũng nghiệm thấy rằng vị thế này là cả một khung trời thu nhỏ vừa thơ mộng mà cũng rất hùng tráng vì hội đủ tú khí Đất Trời.

Đến nơi ngoài trời vẫn còn mưa, chúng con dọn vào một ít đồ đạc và bày ba đĩa trái cây rồi thấp hương hướng tâm ra mắt chư vị Thần Thánh trấn nhậm nơi địa phương như lời Thầy ân cần dặn dò cho chúng con.

Chúng con xin phép được gia nhập vào cư dân và xây dựng thiền viện trong tương lai. Chúng con cũng thành tâm chúc phúc cho các vong linh trong vùng và gửi tình thương cùng khối điển lành của các bạn đạo Vô Vi Úc Châu và các nơi thân tặng làm quà cho những người anh em khuất mặt.

Đây là thủ tục nhập viện.

Về việc xin qui chế từ thiện, chúng con đang nhờ một luật sư người Việt ở Brisbane lo giúp. Tiểu bang Queensland rất giàu nhờ tài nguyên thiên nhiên, phong phú nên luật lệ cũng có phần dễ dãi để nhằm thu hút thêm dân cư các nơi đến lập nghiệp. Hi vọng việc xin qui chế từ thiện cho Hội gặp nhiều thuận lợi.

Còn về căn nhà gỗ tuy hơi cũ nhưng cũng còn khá chắc tốt, tạm ở được, chỉ cần sửa chữa lại chút ít, chắc sẽ không tốn kém bao nhiêu. Chủ cũ đã dọn xong các máy móc và dụng cụ của họ trước đây để ngổn ngang trong khu đất này nên lộ ra một khoảng lớn khá bằng phẳng

phía sau nhà.

Thiền Viện Quốc Tế sẽ nằm trong hai lô đất:

- Lô số 2 gần đỉnh đồi, vị thế rất tốt, cao và thoáng rất thích hợp cho việc xây dựng tịnh thất làm nơi tĩnh tu.

- Lô số 4 thuộc phía lưng chừng đồi, thế đất như bậc thang thật đẹp nếu khéo kiến tạo sẽ có được phong cảnh tuyệt vời, u nhã, và đậm mùi đạo vị. Trong tương lai sẽ được dùng làm khu vắng lai hoặc Trung Tâm Sức Khỏe và Tâm Linh.

Trong kỳ nghỉ hè tới, vào khoảng tháng 6 hoặc tháng 7 năm nay, sẽ có một số bạn đạo ở Sydney và Melbourne đến thăm Thiền Viện. Chúng con cũng có ý mong như vậy. Chừng đó sẽ hội ý chung nhau về việc vẽ đề án và soạn thảo kế hoạch xây dựng trình lên Thầy. Hơn nữa biết đâu có thêm vài bạn tu cho bớt quạnh hiu như hiện nay. Việc dọn dẹp phát quang chắc cần nhiều vào sức lực của các bạn đạo trẻ.

Nhìn chung phong cảnh toàn vùng cho dù có khó tánh thế nào chẳng nữa, cũng phải công nhận là đẹp. Chúng con đã đảo một vòng thăm các thắng cảnh thiên nhiên. Thật đúng như lời Thầy nói cho dù có để ra một tháng cũng chưa thăm hết các phong cảnh thiên nhiên nơi đây. Đất đai nơi đây quá màu mỡ, số lượng mưa thật dồi dào, cỏ cây một màu mướt đất, còn nhiều nơi chưa khai thác, giá rất hạ. Chúng con thầm ước rằng ngoài nỗ lực chung nhau lo xây dựng Thiền Viện Quốc Tế, nếu có thêm những bầu nhiệt huyết, một chút tinh thần dấn thân, một vài hạnh nguyện lớn sẽ thu xếp qui tụ về đây, việc thành hình một khu làng Vô Vi thế giới chỉ ở trong tầm tay với mà thôi. Nhưng chúng con chỉ cố gắng tĩnh tu mà không dám mơ ước nhiều. Thầy đã gợi ý cho chúng con về việc

tổ chức Đại Hội Vô Vi Thế Giới vào năm 1997 sau đại hội tại Thái Lan sẽ được tổ chức tại Thiền Viện này. Vâng theo ý này của Thầy, chúng con có gửi đơn đến Ủy Ban Quốc Tế, nhờ bạn Trần Hải Tân chuyển giùm. Chúng con xin xuôi theo quyết định của Ủy Ban, nếu trường hợp thiếu may mắn như bao lần xin trước đây, chúng con kính trình xin thỉnh ý Thầy cho phép anh em Úc Châu tổ chức một đại hội như thường lệ hằng năm của vùng Úc Châu để chúng con có dịp quây quần sinh hoạt chung nhau trong khuôn viên đạo viện để kết hợp thật tốt trong cố gắng hoàn thành công tác Thầy giao.

Kính xin sơ lược trình Thầy vài công tác khởi đầu trong một tiến trình thật dài. Những gì trong khả năng lo liệu được chúng con xin hết lòng đảm trách, nhưng những việc quan trọng cần đến sự phát tâm ủng hộ của các nơi, chúng con kính xin Thầy hỗ trợ mọi mặt cho chúng con, chúng con luôn cần đến sự hướng dẫn và sắp đặt của Thầy. Cảm tạ ơn Thầy.

Kính thương,

chúng con Bùi Đông Phương, Lê thị Hồng Thủy

Kính gửi anh Bùi Đông Phương,

Tôi vui nhận được tin anh chị đã bình an đến nơi và sẽ bắt đầu sắp xếp từ từ cho trật tự. Với sự thành tâm cộng tác của các bạn đạo Úc Châu, chúng ta tin tưởng rằng tương lai sẽ có nhiều bạn đạo trên thế giới sẽ hưởng

ứng và giúp đỡ trong tinh thần xây dựng.

Thành thật cảm ơn những tin tức sốt dẻo mà anh chị đã gửi cho, chúng tôi vẫn bình an và đang trên đường thăm viếng bạn đạo tại Hoa Kỳ.

Mọi người sẽ có dịp chung vui tái ngộ.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

HOUSTON, USA

Kính gửi Đức Thầy Tám,
Trích yếu: về việc mời đức Thầy về cất băng khánh thành
cốc Thầy tại thiền đường Tú Thông.

Kính thưa Thầy, trước đây hai năm (10-1994) đức Thầy có về cất băng khánh thành thiền đường Tú Thông. Lúc bấy giờ thiền đường Tú Thông ban sơ xây cất, không đủ tiện nghi và thanh vắng cho Thầy nghỉ ngơi. Chúng con rất băn khoăn lo lắng cho sức khỏe của Thầy. Đầu năm 95, đa số bạn đạo chúng con đồng ý xây cất cốc để mỗi khi Thầy về đây đủ tiện nghi để Thầy nghỉ ngơi và làm việc với thanh quang điển lành.

Cốc Thầy đã được thực hiện qua văn thư chỉ dạy của Đức Thầy đầu năm 95.

Nay cốc Thầy đã hoàn tất khang trang. Chúng con kính mời Thầy về cất băng khánh thành và kính xin Thầy cho chúng con một khóa sống chung. Xin Thầy cho chúng

*con biết năm tháng ngày giờ để chúng con chuẩn bị đón
rước Thầy được chu đáo.*

*Kính bái,
Thiền đường Tứ Thông
Hội trường Nguyễn Cư*

*Vui nhận được thư của quý hội cho biết mọi việc xây cất
cốc đã hoàn tất. Trên đường đi chưa quyết định được
ngày giờ đến, tôi sẽ báo tin sau khi mọi việc thuận tiện.
Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả bạn đạo thiền
đường Tứ Thông.*

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

CALIFORNIA, USA

Ngày 29 tháng 4 năm 1996

Kính gửi Đức Thầy thương yêu,

*Kính thưa, con là NTK. Hôm nay nhớ Thầy nhiều
quá và được biết Thầy về Mỹ ghé Hawaii, con viết thư
này trước để kính thăm Thầy sức khỏe dồi dào sống lâu
trường thọ, hồng khai đạo pháp, độ tận chúng sanh
trong đó có con. Sau đây con xin Thầy cho con một bài*

thơ dài về cuộc đời hành đạo của K con. Xin cảm ơn Thầy nhiều và cho con kính lời thăm quý bạn đạo Hawaii vui khỏe tu hành tinh tấn thân tâm an lạc.

Luôn đây con xin gửi đến Thầy cuộn băng anh NPY trao đổi với bạn đạo T/Đ Thiền Thức nam Cali. Con xin hỏi Thầy anh Y. tu Vô Vi lâu lắm, lúc con còn ở VN đến nay. Con rất quý thương anh và nghe danh tiếng anh là người hiền gần Thầy ở Canada: học thức lưu loát, tu hành cởi mở, bỏ tất cả việc làm lo tu không ham danh lợi, con rất mến hạnh anh Yêm. Hôm vừa qua anh có ghé TT để giải thích niệệm Phật không giống đường lối Thầy dạy. Anh thêm vô nhiều quá làm bạn đạo mới ngỡ ngác bảo là cùng tu Vô Vi mà, con không biết trả lời làm sao? Bạn đạo cũ không chịu nên cãi chí chóc lên. Xin Thầy minh giải cho các bạn và con rõ. Rất cảm ơn Thầy.

Con của Thầy.

NTK

Cuộc Sống Cô K

Tâm không giáng thế học muôn bề
Hành đạo biết Phật tự hướng về
Xây dựng bình tâm không tạo động
Qui nguyên giếng mối chẳng còn mê
Cuộc đời lắm cảnh chán chê
Trong vòng phục vụ tạo mê cõi trần
Tình thương cha mẹ nghĩa ân
Duyên lành kết hợp góp phần dựng xây

Tình thương cha mẹ đổi thay
Qua đời để lại ngày nay thực hành
Tự mình thức giấc hóa sanh
Sanh con dựng nghiệp khó thanh khó hòa
Tự mình thức giấc thật thà
Sửa mình tiến hóa chan hòa tình thương
Tình Trời sáng tỏ như gương
Đường đi dọn sẵn yêu thương mọi người
Thực hành chơn pháp rười rượi
Tâm không tự thức vui cười tiếp nhau
Dù cho kẻ trước người sau
Cùng chung xây dựng đổi trao chơn tình
Đi đi lại lại một mình
Cảm thông Trời Phật hành trình Trời ban
Tâm lành cảm thức tâm an
Nghiệp tâm tự giải tự bàn việc tu
Tình thương sống động đắp bù
Vui chung đồng đạo an du tâm hồn
Vô sanh thức giấc sanh tồn
Hồn tu hồn tiến hồn ôn lại bài
Tự tu phát triển thanh đài
Đường dài không ngán tiến hoài không ngưng.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TB: Cần tu thanh tịnh thì sẽ thấy rõ hạnh tu của anh Y.
hơn, không cần phê phán mà không tiến.

Germany,

Ngày 7, tháng 5 năm 1996

Con kính bái Đức Thầy,

Lần đầu tiên con kính gửi Đức Thầy, kính chúc Đức Thầy sống lâu trăm tuổi an khang trường thọ. Con muốn gửi thơ đến Thầy từ lâu nhưng con cảm thấy ngại, con đã viết rồi con để đó nay 6 tháng rồi con cũng không gửi. Đến nay con cảm thấy tâm con đang trì trệ quá cho nên con mới viết gửi đến Thầy. Từ ngày con đi dự đại hội ở Dusseldorf cho đến nay đã hơn một năm nhưng tâm con ba hồi lên ba hồi xuống. Có lúc thì 12, có lúc thì sáng mới hành, có lúc thì con tham lam, có lúc sợ lại hối hận, cứ như vậy mãi làm sao mà đi theo kịp với các huynh đệ. Chính bản thân con thấy con đã làm sai. Những việc con làm như mới bước vào tu từ đầu tới cuối cũng đứng giậm chân tại chỗ nhưng con rất muốn ở gần thiên đường. Như bắt đầu có Mục Bé Tám cho đến nay con rất là thèm thiên ở gần bên các huynh đệ để trau dồi trên con đường tu học, nhưng không biết tại sao mỗi lần xem băng video hoặc cassette có giai đoạn thắm thái con ngồi khóc hầu như con có tâm nguyện gì đó mà con làm không tròn. Hễ thấy Thầy là con không cầm được lệ tuôn, nhưng không biết tại vì sao hai năm trước con đang ăn chay ngon lành, nhưng bắt đầu từ đầu năm cho đến nay con hay ăn bậy. Có khi thì ăn cá trắng, có ăn tôm khô, có khi ăn gà, nhưng con thỉnh thoảng con mới ăn. Nhưng tâm con ăn như vậy con cảm thấy có lỗi với lương tâm của con và không dám nhìn Thầy, nhưng từ ngày tu đến giờ con cảm

thấy vợ chồng bớt cãi vã nhiều lắm rồi. Vợ chồng cùng tu đều khuyên bảo với nhau, cả con gái ở Việt Nam mới sang hơn một năm nay nó cũng tu theo con nhưng nó chỉ có Soi Hồn dưới 10', thờ Chiêu Minh thôi, nhưng con nghe nó kể là niệm sau khi ăn thì thấy một bàn tay máu ịn vào mặt nó, nó thích thì thấy không thích thì thôi. Xin Thầy minh giải cho gia đình con, và chúc Thầy đạt được như ý cho các bạn đạo tâm thanh an lạc.

Con xin Thầy tặng cho con một câu thơ để con lưu niệm, cảm tạ ơn Thầy.

LTN

Tái Bút: Con mới học hết lớp hai, con viết sai chính tả lắm xin Thầy đừng cười!

Niệm Phật không đều thì nghiệp tâm rất khó giải, sẽ đi đi lại lại trong sự phạm rồi tái phạm, không dứt khoát nhưng có pháp trong tay thì phải dày công thực hành cho đến đích. Mọi sự khổ não buồn rầu trong tâm sẽ tự nó tiêu tan. Càng tu sẽ lập được hạnh đức tốt đẹp, tháo gỡ cho phần hồn tiến hóa. Có dịp khóc, nên thật tình khóc thì tâm sẽ được nhẹ. Vô Vi có câu niệm bát chánh sau khi ăn, trong sách có dạy rất rõ ràng. Khi niệm phải nhớ tưởng đến việc tận tâm cứu độ vạn linh, đó cũng là dịp lập hạnh cho chính mình, dẫn thân độ đời, luồng điển trong nội thức sẽ thay đổi, lại càng thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình sẽ tiếp tục nguyện tu. Thật thà và

thành thật sẽ không còn lường gạt chính mình nữa; Phật tánh sẽ được dần dần phát triển, cứ vậy mà hành mà tu thì sẽ có kết quả tốt cho tương lai.

LAI lâm tại thế trong đau khổ
THỊ thức chơn hồn tự tiến vô
NHUNG lựa không cần khoe sắc thắm
Thực hành chơn pháp tự mình vô

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TRUNG QUỐC,
Bến Tranh 13-03-1996

Thưa Huynh Tám tôi có tiếp được thư Huynh gửi cho tôi.
Đọc thư tôi rất xúc động, duyên tao ngộ hẹn ngày gặp lại.

Thưa anh, tôi lại có phần nhiệm phải trở về vì tôi là
"gốc", Đấng Tối Thượng đã định thì chúng con chấp
hành.

Còn mất chẳng cần luận rồi tâm.
Bảy manh chiếu rách ẩn thiền tâm
Chín năm ngó vách, lòng yên lặng
Đạt tánh chân không, pháp diệu thâm

Thưa anh,
Pháp môn anh: Pháp Lý Vô-Vi Khoa Học Huyền Bí Phật

Pháp.

Pháp môn của tôi: Trung Quốc - Quốc Tế, Hội Trường Sinh Nhân Thế Điện Học (Kết hợp tuy hai mà chỉ có Một)

Thưa anh Tám, con người đều có định luật vô thường, nay còn mai mất, ngày nay và ngày mai là khác. Vậy đây tôi đã chọn được hai huynh đệ suốt thời gian dài thực hiện trên đường đạo trong nước và ngoài nước để tiếp nối của bộ môn đã xây dựng, phát triển cho hướng tới sau khi tôi liễu đạo. Đây là hạt giống!

1) - Huynh Vinh (Khôn Quốc Vinh) đã tiếp tục về bộ môn Trường Sinh Nhân Thế Điện Học và trị liệu rất kết quả trong thời gian qua. Nói về đạo pháp trình bày rất có mạch lạc, dễ hiểu, xác định bệnh rất chính xác, đó là đặc điểm làm cho bệnh nhân rất tin tưởng trong thời gian qua...

2) - Đây là đứa con đạo của tôi tên là: Peter Choi, người Hoa ở Đài Loan. Huynh này có tâm về đạo pháp.

Thưa anh, tôi áp dụng Đạo Đời song tu Phước Huệ theo lối cư sĩ tịnh độ để thực hiện của thế kỷ 20 chuyển sang thế kỷ 21 để tiến tới Thượng Nguơn Thánh Đức tạo điều kiện đưa nhơn sinh về cõi A Di Đà Phật.

1) - Vinh nặng về đạo thì thiếu phương tiện.

2) - Peter Choi nặng về Đời phát triển về kinh tế để hỗ trợ về mặt phương tiện luân lưu để làm đạo.

Thuyền có nước thì thuyền mới chạy

Đạo có Đời thì mới phát huy

Cũng như tôi và anh thay mặt:

- Pháp Môn của anh: Mật Pháp Vô Vi

- Pháp Môn của tôi: Nhân Thế Điện

Đường Phật Pháp mà quán triệt thì Nhân Thể Điện được lưu thông (các luân xa đều chuyển có điển quang). Tuy hai nhưng chung quy chỉ có MỘT, Nhất Tâm Thành Đạo.

Thưa anh, nếu sau này anh huynh Khổn Quốc Vinh có gặp anh còn điều chi thiếu sót về Đạo, xin anh chỉ thêm. Xin vạn hạnh đa tạ anh.

*Kính thư,
Dasira Narada
Huỳnh văn Trọng*

*Giấy Ủy Quyền
(thay cho Di-Chức sau khi tôi liễu đạo)*

Tôi Huỳnh văn Trọng, vì lý do:

- 1) - lớn tuổi*
- 2) - sức khỏe kém*
- 3) - đi hành đạo bất tiện*
- 4) - về định luật vô thường liễu đạo.*

Nên tôi làm giấy ủy quyền cho hai huynh thay mặt tôi theo nội dung nói trên, để thực hiện bộ môn Hội Trường Sinh Nhân Thể Điện Học. Chương trình phát triển hướng tới các đề mục Bộ Môn Hội có tên dưới đây:

- 1) - Peter Choi*
- 2) - Khổn Quốc Vinh*

Được quyền cấp giấy ủy quyền của Quốc Tế Trường Sinh Nhân Thể Điện Học.

Xét thấy Huỳnh Đệ đó thành tâm để thực hiện phát triển của Hội.

*Ký tên,
Dasira Narada
Huỳnh văn Trọng*

Ngày 20 tháng 4 năm 1996

Kính thưa anh Hai,

Tôi đã vui nhận được thư anh đề ngày 13/3/1996, được biết anh thấm nhuần trên đường đạo tâm, phổ độ nhơn sanh bằng trường sinh nhân thể điện học và gửi cho tôi hai bạn đồng hành để tiếp tục phát triển trên con đường đời đạo song tu.

Thật là một niềm vui cho nhân loại, có được một số người dày công tự tu tự tiến và khai thác nguyên lý của Trời Đất, dẫn thân truyền bá cho nhơn gian cùng hiểu nguyên lý điện năng của Trời Đất hóa giải nghiệp chướng của quần sanh, tránh sự mê tín dị đoan, thực hành chơn pháp, hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa đến nơi ổn định. Trời Phật chỉ có một đạo mà thôi, nguyên lý ấy đang nằm sờ sờ trong chơn tâm của mọi người trên mặt đất. Không bệnh hoạn thì sẽ không thấy sự sai lầm của chính mình, đã và đang sử dụng quá mức và phung phí điện năng của Trời Đất đã ân ban, tự tạo nghiệp tâm thì nghiệp thân sẽ gánh chịu, đó là một bài học vi diệu nhất của Trời Đất đã và đang sắp đặt, để điều dắt mọi sanh linh trên mặt đất này tự hiểu và tự tiến.

Kính thưa anh, nhiệm vụ của chúng ta không bao giờ dứt nếu còn mang xác làm người. Nguyên lý của Trời Đất không cho phép chúng ta ngừng nghỉ, nhưng chỉ tận tâm phục vụ thì ở nơi nào chúng ta cũng có thể tạo ra khí giới

tình thương và đạo đức của Thượng Đế. Chỉ có khi giới tình thương và đạo đức mới khôi phục được nền tảng hòa bình lâu dài trong nhân loại ở tương lai. Chúng ta đang sống ở đời và hành đạo, tức là đời đạo song tu, đang phát triển luồng điện sáng choang trong tâm thức hướng về nguyên lý vô cùng tận, sẽ tiến về cõi vô sanh bất diệt. Đó là đường lối của Thượng Đế đã và đang ân ban cho quả địa cầu, sanh linh càng ngày càng hiểu biết hơn, và sẽ tiến tới hòa bình thật sự.

Tâm thành dứt khoát tu học giữa chúng ta sẽ đem lại điều lành cho mọi giới nếu được gần nhau. Thiên cơ biến chuyển không ngừng nghỉ, đã và đang cảnh tỉnh như sanh không ít. Người tu thanh tịnh hướng thượng thì chỉ có Thiên Quốc là nơi rộng rãi và văn minh nhất, lúc nào cũng ân độ và dành sẵn cho tâm linh tự thức. Tương lai sẽ thay đổi toàn diện cái nhìn của người tâm đạo, chỉ hướng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa thôi.

Vài điều hạn hẹp gửi đến anh trong chiều hướng tâm đạo của kẻ thực hành. Rất tiếc là không có dịp gặp anh tại Manila như đã hứa nhưng rồi đây chúng ta cũng có dịp gặp nhau trong thanh tịnh. Kính chúc anh an lạc.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM,

ngày 2 tháng 5 năm 1996

Kính thưa đức Thầy kính yêu và ngưỡng mộ,

Chúng con là những đứa con Vô Vi lạc đàn, từ vùng kinh tế mới cao nguyên,..., đất đỏ Việt Nam, vẫn luôn hướng về hải ngoại. Nơi đức Thầy đang sống và giảng dạy cho tất cả bạn đạo khắp năm châu tu học, và đem tất cả tình thương đi khắp nơi để hóa độ chúng sanh mong cầu giải thoát.

Nơi quê nhà xa xôi cách trở nhưng chúng con thời gian qua cũng đã nhận được hai lần bài vở của đức Thầy... Đây là niềm vui sướng và trợ duyên trên bước đường tu học. Chúng con nguyện theo bước chân đức Thầy: học và hành đúng pháp mà đức Thầy đã dạy. Chúng con cầu mong tương lai sẽ được trở về với cội nguồn trong sáng bên Cha bên Mẹ. Dù hiện tại chúng con đang gặp rất nhiều nghịch cảnh trong cuộc sống nhất là kinh tế vì hai năm mất mùa liên tục, kinh tế khó khăn. Song bên cạnh cũng còn chút ân huệ của Cha Mẹ sắp đặt là thường xuyên chúng con nhận được thư và bài vở của bác X gửi về và bác gửi hình ảnh của đức Thầy để chúng con chiêm ngưỡng và bác cũng gửi cho chúng con quà bằng hiện kim làm vui và nhắc nhở lời đức Thầy giảng dạy mà tinh tấn tu học. Trong thư bác có cho chúng con biết là đức Thầy có gửi về cho Nhóm Vô Vi chúng con \$1000.⁰⁰, đức Thầy giao cho huynh L, Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Mỹ chuyển, nhưng đến nay chúng con chưa thấy gì hết.

Qua thư này, với những dòng chữ ngắn ngủi của những đứa con Vô Vi sơ đẳng ở núi rừng, kính nhờ đức Thầy cho chúng con thăm hỏi toàn ban Biên Tập VôViLED hàng tuần hoàn thành nhiệm vụ mà đức Thầy giao phó và mãi mãi đừng quên chúng con, con thay mặt anh chị em đầy tình nghĩa huynh đệ vùng Y.

Chúng con đành lễ đức Thầy tăng tuổi thọ và ban rải thanh điển để chúng sanh tầm gọi: hết trước tăng thanh trợ duyên tu học. Chúng con nguyện mãi mãi theo con đường mà đức Thầy đang soi sáng cho chúng con đi.

Chúng con kính bái đức Thầy.

Thay mặt huynh đệ Nhóm Vô Vi Y, Việt Nam

Z con,

Thầy đã nhận được thư con và được biết mọi việc do duyên trời đã sắp đặt, kẻ sống ở đô thị, người sống ở núi rừng nhưng mà con có duyên lành được sống nơi đó để cảm thức được sự tự nhiên và hồn nhiên của tâm hồn để tiến hóa. Tất cả đều do Thượng Đế an bài, còn phần Thầy cũng đã nguyện với Trời Đất là: tử vì đạo, tu hết mình, bất cứ lúc nào cũng lo tu. Cho nên, ngày hôm nay tiền bạc mà Thầy có cũng do Thượng Đế ân ban, sắp đặt cho Thầy có chút đỉnh để trợ duyên cho các con. Chuyện đó đã giao cho Hội Trưởng Hội Ái Hữu Hoa Kỳ, thì con biết được tin đó con có thể viết thư thẳng, hỏi thăm anh L chừng nào sẽ gởi. Chú tiền Thầy có thì Thầy luôn luôn nhớ đến các con (ghi chú: Thầy khóc....!!!!). Lúc nào cũng thông cảm tình trạng khó khăn của các con. Về vật chất thì Thầy không có nhiều nhưng về phần điển, thì các con phải tu các con mới nhận được rõ rệt hơn. Chỉ có Trời, Thượng Đế mới cứu được các con mà thôi, thì các con phải dũng mãnh lo tu học, chết đói cũng có Trời lo, chớ người đời không làm cách gì hơn hết.

Luôn luôn hướng về Thượng Đế mà tu thì sẽ được giải nghiệp tâm và thăng hoa nhẹ nhàng. Ngày đêm lo tu tức là con sẽ gặt hái được. Kinh tế của Trời Phật là Điển thì con mới thăng hoa. Trời, Đất, Người, con là gom gọn của Thượng Đế, từ đó con mới sẽ thấy ra chiều sâu của Ngài đã tận tâm phục vụ bất cứ nơi nào, kể nghèo như người giàu. Lúc nào Ngài cũng tận tâm tận độ quần sanh, nhưng mà quần sanh bị chấp mê, trễ nải, thiệt thòi nơi đó. Chứ Thượng Đế không bao giờ bỏ một đứa con nào!

Tình cảnh thiếu thốn của con về đời, về vật chất, nhưng con có tâm đạo con sẽ phong phú về điển quang của Trời Phật. Vậy con hãy cố gắng khai thác lấy chính con để tiến hóa nhiên hậu mới độ người kế tiếp được.

Thầy không có gì hơn, đôi lời chúc các con vui khỏe và cố gắng nhịn nhục nhận những cái gì Thượng Đế đã ân ban từ cái khổ cho đến cái sướng. Chúc các con thân tâm an lạc.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Triều Tiên, ngày 6 tháng 5 năm 1996

Chị H. mến,

Em là BT bạn của T. ở Triều Tiên, chúng em rất thân. Rất nhiều lần T bảo em theo đạo Vô Vi nhưng vào đạo phải biết thiên và làm thơ.

Thưa chị, thật lòng em muốn theo đạo nhưng chưa

biết thiên, và không biết làm thơ, T đã chỉ em nhiều lần nhưng em vẫn bó tay. Còn tiếng Việt Nam thì em bỏ quên nhiều lắm. Hai mươi năm nay em không thường sử dụng, đôi lúc em nói không được rõ nghĩa, chị nghe qua xin giúp em sửa lại và có thời giờ xin chị thơ cho em nhé.

Thưa chị, hiện tại là trong người em đau nhiều lắm, thể xác lẫn nội tâm. Vừa qua Thầy qua đây để gặp chị T, nhờ vậy em gặp Thầy.

Thầy đã chữa được bệnh em. Thầy đã dạy cho em thở vào, hít ra, em làm không được đúng mấy, nhưng người em rất là dễ chịu, bỗng đây em đã ra được bài thơ này. Cảm thấy lòng mình nhẹ như ai cho em mấy ngàn viên thuốc vậy. Thưa chị, em tin rằng Thầy đã cứu mạng sống em, nên thơ này em gửi đến nhờ chị đăng lên may mắn đến tai Thầy, nếu chị thấy vẫn thơ em có thể được, và sắp tới em phải làm sao để được là bạn đạo Vô-Vi, vì T có lẽ là sẽ rời Triều Tiên không xa lắm. Việc này tin rằng chị sẽ hiểu nhiều hơn em. Nghe tin T. tìm đường tu làm tim em nao nức quá, ước mong ngày nào em cũng được như T. Chị ơi, em xin ngừng bút, mong biết tin chị về bài thơ của em.

BT

Thầy kính bái,
HBT, Thầy một lần gặp gỡ
Nguyện kính Thầy trong đạo Vô Vi
Trả ơn Thầy con nguyện đường Tu
Đạo Vô Vi tâm đường để học
Cõi Niết Bàn đoàn tụ con mang
Con BT nguyện Thầy kính bái,
HTBT 96-05-06

Thư con đã đến tay Thầy
Ngày nay con hiểu việc này việc kia
Tự mình sửa chữa đêm khuya
Trở về thanh tịnh chẳng chia mối tình
Hương về thanh tịnh thanh thanh
Trời ban tình đẹp con sanh ý Trời
Thành công tu tiến hợp thời
Giải mê phá chấp giữ lời cao siêu
Tự mình thực hiện chơn điều
Không còn động loạn cảm siêu thâm tình
Tình Trời quả đẹp lại xinh
Người giam động loạn hành trình khó tu
Ngày nay buông bỏ giải ngu
Lui về thực chất trùng tu hoài hoài
Thực hành khôi phục chẳng sai
Chính con tự giác tiến hoài không ngưng
Rồi đây sẽ cảm từ từng
Nơi nào cũng đẹp cảm ứng luật Trời
Tự mình tiến hóa hợp thời
Chẳng còn mê loạn giữ đời an yên
Tình Trời chẳng phải của riêng
Của chung thiên hạ tự xuyên đến Trời
Thực hành tiến hóa hợp thời
Con tu con đắc con thời an vui
Tự mình cố gắng rèn trui
Đêm đêm tự sửa an vui thức hồn

Vạn linh cũng vẫn sanh tồn
Học xong bài học giữ hồn lo tu
Không nuôi động loạn khờ ngu
Con cùng Trời Đất an du thực hành
Tự mình tu sửa mới thanh
Trở về thực chất đành rành an vui
Thâm tâm tự đạt đạo mùi
Quý yêu Thầy bạn chung vui thực hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Càng tu càng tiến càng hành đến nơi
Con nay đang sống ở đời
Trăm điều phải học con còn khổ thêm
Tự mình tu sửa đêm đêm
Giải mê phá chấp ấm êm đời đời
Chẳng còn dẫn lý phân lời
Lui về thanh tịnh sống nơi an toàn
Cùng chung huynh đệ bạc bàn
Tu tâm dưỡng tánh đôi hàng lệ rơi
Thương yêu chỉ có Cha Trời
Quý thương con ở nơi nơi độ hành
Cùng chung nguyên lý đạt thanh
Thành tâm tu luyện thực hành đến nơi
Chúc con an rảnh thẳng thơi
Đời là tạm cảnh do đời dạy tu
Chẳng còn nuôi dưỡng khờ ngu
Thành tâm tu sửa an du đời đời
Chúc con tiến hóa hợp thời
Thành tâm tu luyện lập đời an khương

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thụy Sĩ,

ngày 29 tháng 4 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Con cảm ơn Thầy đã trả lời những câu hỏi của con trong lần vừa qua, thỉnh thoảng con lấy ra đọc lại và chiêm nghiệm những lời dạy dỗ của Thầy, càng tu càng tiến về thanh tịnh nhẹ nhàng, vạn sự xung quanh đều tự sanh và tự diệt. Tâm tư vui vẻ, thanh nhàn nơi hạ giới mà hầu như là được sống nơi cõi Thiên Đàng thanh thoát vậy.

Con xin được phép gửi đến Thầy hai câu hỏi về Pháp Lý, kính mong Thầy ban lời dạy dỗ.

Hỏi 1: Tại sao con thấy mát lạnh trung tim bộ đầu luân xa này hoạt động, rút điểu và đồng thời tại huyết ngọc chấm, sau ót cũng mát lạnh và thấy điểu chạy tại đó? Dù con tập trung tại trung tim chân mày thì thanh điểu tu phát nóng tại đó, nhưng sau ót vẫn mát lạnh và điểu chạy?

Hỏi 2: Sáng nay, con ngồi tịnh niệm Phật nghe đĩa CD Bé Tám, một hồi lâu thì con bỗng thấy một vầng hào quang trắng trong, sáng thanh nhẹ tỏa nhẹ trước trán, ánh sáng này không chói chang như ánh sáng lần trước con đã thấy, nhưng so với ánh mặt trời ban ngày thì nó quả là khác xa lắm. Trong lúc thấy hào quang tuyệt đẹp

này con hoàn toàn nhắm mắt, con thấy toàn thân được nhẹ nhõm, tự cảm thấy như đang đối diện trước một sự linh thiêng của vầng ánh sáng lung linh, kỳ ảo đó. Thừa Thầy, đó là ánh sáng hào quang Mô Ni bồ châu của con phát ra hay đó là hào quang Thượng Đế ban chiếu? Chờ thành cảm tạ Thầy và kính chúc Thầy thân tâm thường lạc và bình an luôn luôn.

Kính bái,
NT

Tái Bút: Ông Haing S. Ngor, tài tử kiêm bác sĩ người Kampuchia đã có lần gặp Thầy trong một đại hội tại Cali, Long Beach, cách nay mười mấy năm. Nay đã bị Khờ Me Đỏ bắn chết trước cửa nhà ông ở Long Beach, California trong đêm giao thừa vừa qua. Thiệt là tội nghiệp ông quá, thoát chết bao lần ở Kampuchia, qua Mỹ tưởng sống thọ, ngờ đâu tử nạn trước họng súng Khờ Me Đỏ. Làm chánh trị sẽ đưa đến kết quả thế thảm vậy đó! Ông và Thầy cũng có duyên gặp gỡ, Thầy có độ ông tiếp tục sau khi ông chết không? Cảm ơn Thầy!

(1) - Đó tốt, cứ giữ vậy mà đi tới, càng đi càng hành càng phát triển và sẽ thanh nhẹ bừng sáng ra ở tương lai.

(2) - Chính của con có phát xuất ra mới tiếp xúc được Bề Trên. Khi tiếp xúc được Bề Trên thì toàn thân ổn định.

Đó là đại linh quang ban chiếu cho tâm thân được an lạc, cho nên con người mà đi gặp được Thượng Đế, có thể gặp hình ảnh mặt thiết trẻ nhưng mà râu nhiều tầng dài, mặt trẻ rất thông minh chỉ nghe Ngài nói chuyện chứ mình không được nói, tại sao? Ngài sáng và thanh sạch hơn chúng ta, chúng ta không có bàn cãi như người ở thế gian trần trọc nữa, tới đó chỉ quỳ mà nghe mà thôi.

(3) - Thầy đã gặp Ngor và Thầy đã cho nó một cuốn sách Thượng Đế Giảng Chơn Lý để về đọc, nhưng mà rốt cuộc đã nhiều lần bị tra khảo vẫn chưa thức tâm, cái đó là Ngor phải tiếp tục học nữa sau khi chết, còn khổ hơn nữa mới thức tâm, thì đó là Thượng Đế sẽ ra tay cứu độ bằng cách cho nó khổ thêm mới thức tâm, lúc đó nó mới biết đạo pháp là gì. Chứ kỳ thật Ngor chưa biết đạo pháp là gì!

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

 HOUSTON

Kính thưa Thầy:

Hơn một năm đã qua từ ngày con nghỉ làm để có nhiều thời giờ thiền. Ban đầu con chỉ định nghỉ tạm 6 tháng nhưng thật bất ngờ hoàn cảnh đã thay đổi thuận cho con đi đến quyết định nghỉ làm luôn.

Hè năm 1995 con đã viết cho Thầy để tâm sự niềm

vui mới của con là có nhiều thời giờ thiền như con đã ước mong từ lâu. Ít tháng sau, thư này đã được LED Weekly đăng. Từ đó nhiều bạn đạo đã tìm hỏi thăm, khuyến khích, hoặc khuyên nhủ con về cách thực hành và giữ gìn sức khỏe. Con đã rất cảm động nhận được những đóng góp xây dựng này từ các bạn. Niềm vui khá bất ngờ khác là một số bạn đạo sau khi đọc thư con viết cho Thầy đã thử thiền nhiều hơn và đã thấy kết quả tốt.

Một hôm con điện thoại đến nhà Thầy để tìm người bạn đang lưu lại tại đó, con được Thầy trả lời điện thoại. Con hỏi Thầy đã đọc thư con chưa; Thầy bảo chưa vì Thầy nhận nhiều thư lắm. Thấy tội nghiệp Thầy phải làm việc nhiều, con nói Thầy khỏi trả lời thư con. Thầy đã không trực tiếp hỏi âm nhưng rất bất ngờ con đã được nhiều dịp nói chuyện với riêng Thầy và được Thầy xác nhận cách thực hành của con đúng. Nhớ lại mười mấy năm trước, khi mới biết thiền, con luôn tìm cơ hội gặp Thầy nhưng đã thật khó khăn, rất hiếm được dịp nói chuyện riêng với Thầy.

Sau này biết được là cứ thiền các thức mắc tự nhiên được giải tỏa con không dám tìm Thầy nữa thì thật bất ngờ, sau đại hội Vô Vi hè qua, lúc con ở lại chơi Las Vegas, trong chuyến du thuyền sang Mexico vừa qua, và những ngày lưu lại San Diego sau đó, con đã được Thầy cho những lời khuyến khích và chỉ dạy vô cùng quý báu. Thầy dạy: "Ngài Thích Ca không làm gì khác ngoài thiền mà đắc đạo". Thầy đã cho con thêm niềm tin để tiếp tục dành tất cả khả năng và thời giờ thiền. Thầy bảo: "Thiền nhiều thì không còn gì để lo". Khi vừa nghe Thầy xong, con chỉ dám thầm nghĩ chắc con chưa thiền đủ vì con còn nhiều phiền não và lo âu, điều con cần làm mà chưa làm

được là phải tập sống đơn giản hơn xưa: sau khi con nghỉ làm, hàng tháng con chỉ có thể chi tiêu trên 1 số tiền bằng 1/2 lương ngày trước; đáng lẽ con phải bận tâm lo tiết kiệm nhưng không ngờ nhờ hàng ngày chỉ chú tâm vào thiền, nhu cầu vật chất tự nhiên giảm hẳn đi. Ít tháng sau khi gặp Thầy, con mới thấy quả thật hàng ngày ngoài việc lo bỏ hết khả năng và tâm trí để thiền con không có mối bận tâm nào khác.

Con đã tập tăng giờ thiền từ từ và hiện thiền trung bình 14 tiếng mỗi ngày. Nhờ được nghe các bạn đạo ở thiền viện Qui Thức thiền thấu đêm, gần đây, con đã cố gắng tập tăng giờ thiền ban đêm. Thời khóa biểu hàng ngày của con:

21:00 - 6:00: thiền: soi hồn, pháp luân thường chuyển, thiền định

6:00 - 8:00: ngủ ngời

8:00 - 11:00: ăn sáng và lo công chuyện nhà

11:00 - 16:00: thiền

16:00 - 17:00: thở chiếu minh và nghỉ ngơi

17:00 - 21:00: ăn chiều và lo công chuyện nhà

Kết quả con cảm nhận được nhờ thiền nhiều:

- sức khỏe dồi dào, tâm an vui.

Năm 1982, Thầy làm cho con bài thơ bắt đầu với câu:

Đình giáng trần yếu ớt khó tu.

Từ nhỏ con luôn đau ốm vặt, nhưng từ lúc thực hành pháp Vô Vi con khỏe ra nhiều và ít bệnh.

- nhiều ấn chứng trong lúc thiền; khi bắt đầu thiền năm 1981, con đã viết trong một cuốn hồi ký những gì lạ như ánh sáng, cảnh con đã thấy trong lúc thiền; con đã thấy

rất nhiều trong 1, 2 năm đầu nhưng sau đó rất hiếm có lại những ấn chứng này và con đã ngưng viết hồi ký; trong thời gian khoảng 1983 cho đến 1993 con thiền đều mỗi đêm 2, 3 tiếng vào những ngày đi làm và 5, 6 tiếng những ngày nghỉ, tuy ít thấy ánh sáng hay cảnh trong hơn 10 năm đó nhưng giải tỏa được rất nhiều phiền muộn thường gặp hàng ngày trong việc làm; từ 1993, con bắt đầu tăng thời gian thiền lên 4 tiếng hàng đêm và đến nay vẫn tiếp tục tập để càng ngày càng thiền được nhiều hơn; nhờ vậy con thường xuyên thấy lại được ánh sáng và cảnh nơi trung tim chân mày.

Theo tử vi, từ lứa tuổi ngoài 30 trở đi, con phải làm việc rất bận không thể có thời giờ chú tâm vào gì khác. Điều này cũng hợp lý vì đó là tình trạng hiện nay của các bạn học cùng ngành và đồng nghiệp của con; họ phải luôn cạnh tranh trong việc làm. Nhờ Thầy luôn ân cần hướng dẫn và nhờ thực hành pháp Vô Vi, nhiều sự may mắn đã liên tục thay đổi hoàn cảnh của con: thiền giúp cuộc sống hiện nay của con bình yên, thanh thoi, và tốt đẹp hơn là những gì con đã ước mơ và có thể tưởng tượng được. Con xin cảm ơn Thầy rất nhiều đã giúp con được vui, khỏe.

Kính thư,

ĐTHC

Houston, Texas

Con thực hành đúng! Cố gắng tiếp tục trong thanh tịnh,

cảnh là mình, mình là cảnh không lo nhìn bất cứ cảnh nào, tâm sẽ ổn định và tinh tấn. Chuyện ngoài tai, bỏ ngoài tai. Tu, con mang cái xác phàm mà tu sửa được tiến hóa tốt đẹp, đó là sự đóng góp cho những người kế tiếp ở tương lai. Thích Ca cũng làm một việc cho mọi việc, thì ngày nay con noi gương làm một việc cho mọi việc. Cương quyết như vậy, không nên nghe sự mê tín dị đoan đồn đãi không có sự thật. Chuyện đó chúng ta không cần thiết, cần biết mình nhiều hơn. Thiên, Địa, Nhơn, con là một cơ thể gom gọn nguyên lý của Trời Đất, con khai thác con tức là con khai thác Trời Đất, tức là tận độ quần sanh ở tương lai. Vậy con phải cố gắng giữ phần thanh tịnh, thì tất cả những chuyện gì sẽ tốt đẹp ở tương lai cho quần sanh, đừng nghĩ về chính mình, nhưng mà sự thành công của con là sự thành công của quần sanh là những người kế tiếp.

Chúc con vui khỏe.

Lương Sĩ Hằng

KENTUCKY

Bowling Green ngày 27 tháng 5 năm 1996

Kính thưa Ông Tám,

Con tên là HN, gia đình con đã đi Mỹ được hơn 5 tháng. Cha con đã có dịp trò chuyện cùng ông trên Mục Lá thư Vô Vi. Nay con xin mạn phép xin được Ông chỉ bảo đôi điều về gia đình con. Cha con tu thiền cũng đã

gần 20 năm nhưng đạo này tính tình thất thường, nóng nảy và thỉnh thoảng con cũng không biết cha con đang suy nghĩ gì nữa. Rất thường gây gổ với chị của con, gia đình con đạo này lộn xộn lắm. Cha con tính tình vẫn chẳng thay đổi được nhiều vẫn còn nóng nảy lắm. Con cũng lo lắm có phải tại con trong việc tu hành có gì sai sót không Ông Tám? Hay do nghiệp quả? Vẫn còn hay nói chuyện người ngoài lắm.

Con cũng muốn được yên trí để thiền nhưng vẫn lo lắng không thể nào yên lòng cho được, xin Ông Tám chỉ bảo đôi điều, con cảm tạ Ông rất nhiều.

Kính thư,

Con NT

Người tu mà hướng ngoại thì chỉ có rước động vào tâm, không bao giờ thanh tịnh được. Ông Tám nhắn nhủ mọi người cần hướng về thanh tịnh mà tu. Nếu hướng ngoại, thì phải theo luật nhân quả. Nếu hướng về thanh tịnh mà tu thì ma quỷ không phá quấy được.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

HOUSTON

Katy, ngày 27 tháng 5, 1996

Kính thưa Thầy,

Vào khoảng tháng 9, 1994, theo lời mời của một số bạn đạo, Thầy ghé thăm Houston trên con đường hoằng pháp. Diển Thầy và bạn đạo đã cứu sống con, giúp con khôi phục được sức khỏe. Sau khi sống lại, con lại giữ những tính xấu, làm những gì theo ý con muốn, bất kể gia đình con cái, bạn bè, em và mẹ. Nói tóm lại con làm mọi người khổ vì con nhiều. Con theo chồng con nhiều, có khi chồng con nói con nghe, có khi con cũng không nghe. (Vì Thầy nói con, con còn không nghe mà.)

Chồng con hợp tác trong công việc thương mại với người ta. Con vì biết có cơ quy nhất xảy ra, con một phần giận người cộng tác với chồng con nên con để họ hưởng rồi sau này nếu động đất, họ sẽ chết luôn, con chết luôn. Nhưng con vẫn lai vãng và xuống thăm họ thường xuyên, con nhiều lần rất khó khăn trong vấn đề chăm sóc con của con nhưng con không nghĩ việc.

Sau đó con nghỉ việc, nguyện và hứa với Thầy đem thương yêu đến cho họ mà đến giờ sau 4 tháng nghỉ việc con vẫn không đem thương yêu đến họ được, chồng con giận con vì không có sự hỗ trợ của con về tinh thần và về việc làm ở dưới công việc thương mại, không có sự hỗ trợ của con về vật chất vì hiện giờ con không có làm ra tiền.

Mẹ con khuyên con đừng lo về vấn đề tiền. Bạn con khuyên con phải để ý đến sức khỏe. Chị Thọ ở T/Đ Tứ Thông khuyên con đi xin việc làm lại ở ty bưu điện vì phải lo nuôi con và trả nợ. Con nói với chị Thọ con sợ không thực hành Pháp Lý Vô Vi được thường xuyên. Anh Thọ nói đời đạo song tu, nên đi làm. Con đã lỡ viết thư

nói với họ sau này họ nên về VN để con làm công việc thương mại. Con có nói với họ là đầu óc con không được bình thường.

Con nói với chị Thọ con sợ sau này họ giết con. Chị Thọ bảo: "tiền kiếp em giết họ thì bây giờ em có sợ, họ cũng giết em." Bé Thụy ở T/Đ Tứ Thông nói: "chị chết nhưng chị có tu thì linh hồn chị cũng nhẹ." Anh Hiếu nghiêm mặt nói với con phải tu chứ không sau này nghiệp đến dồn dập, khổ lắm.

Thưa Thầy con có nên xin đi làm ở ty bưu điện lại không? Vì họ sẽ bắt con làm nhiều giờ khi con đi làm lại.

Xin Thầy cho con một vài lời khuyên bảo. Con đội ơn Thầy.

Con,

NTHM

Tu là siêng năng hành pháp. Nếu không siêng năng hành pháp thì pháp lực sẽ không có thì làm sao giải được nghiệp lực. Đi làm là một cơ hội để cho lực căn lực trần thực hiện sự nhện nhục cần thiết trong cuộc sống. Con dự định buôn bán thương mại nhưng trí óc không minh mẫn, chỉ tạo khổ cho chính mình mà thôi, không biết tính toán và hòa nhã với mọi người thì chỉ mất khách và sẽ không tiền. Vậy nhân cơ hội này, biết pháp, hành pháp thì sẽ tự lập lại trật tự của chính mình nhiên hậu mới hòa đồng với các giới, rước khách thay vì đuổi khách, thêm bạn bớt thù thì sẽ lợi lộc cho tâm thân. Người tu không cần phải nghe

lời Thầy, nên xét hành động của Thầy mà tự thực hành xem có đúng không. Thầy là bạn của những người đau khổ và muốn mọi người tiến tới tốt, tự khai thông trí tuệ của chính họ, chứ Thầy không phải là loại người buộc người khác làm theo ý muốn của Thầy - bình đẳng chung sống hòa bình là cứu cánh của nhơn sanh trên mặt đất này.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

SANTA ANNA

Santa Anna, ngày 15 tháng 6 năm 1996

Kính thưa Thầy,

Con là một bạn đạo rất mới của Vô Vi. Tu ở nhà vì hoàn cảnh nên không đến thiền đường được. Con rất cảm ơn Thầy và các anh chị đã nghĩ ra VôViLED vì được gửi thẳng về nhà con rất tiện lợi vì con có thể theo dõi mỗi tuần đầu không thể đến thiền đường.

Con ở Santa Anna tìm được Vô Vi và ngộ đạo sau bao nhiêu năm tìm tòi con gặp Vô Vi trong một thư viện của Mỹ, 3 cuốn sách làm thay đổi cuộc đời con là Địa Ngục Du Ký, Thượng Đế Giáng Chơn Lý và Tôi Tầm Đạo.

40 năm trời con theo đạo Công Giáo mà như đi trong sương mù. Nay nhờ Vô Vi mở mắt cho con, con như tỉnh dậy thay đổi từ đen ra trắng không thể tưởng tượng được.

Nay Chúa Mẹ mới thật sự hợp nhất với con. Đến hôm nay con mới biết Vô Vi được 8 tháng qua 6 tháng thanh lọc bản thể, nay con vào thiền được 2 tháng, giống như đã có từ kiếp trước nay gặp lại vì con như một người mê say, bỏ không được. Mỗi cuối tuần con chạy xe tìm tòi lục lợi khắp nơi để kiếm thêm sách đọc về phần tâm linh giải thoát vì con rất mê đọc sách (càng đọc càng mê).

Về phần thực hành con đã nhờ địa chỉ trong các cuốn sách, tìm ghé thiền đường Hạnh Đức và gặp một huynh ở đó chỉ dẫn cho con, con thấy tiến triển rất tốt vì càng tu càng thấy bốn phận của mình, trách nhiệm của mình nặng quá, ráng lo độ cho mình mới hầu ảnh hưởng chồng con, cha mẹ. Nên con dành tất cả thời giờ trống của mình tìm hiểu đạo và niệm Phật liên hồi ngoài giờ công phu.

Hôm nay con có hai câu thắc mắc mà tuần vừa rồi con đã suy nghĩ rất nhiều, không biết có nên làm rộn Thầy không! Vì tu hoài có lẽ sẽ có câu trả lời cho mình thay vì ỷ lại vào Thầy, làm rộn Thầy. Nhưng con nghĩ lại biết đâu mình có thể đóng góp giúp ích cho cộng đồng Vô Vi càng ngày càng phong phú nhờ những thắc mắc của mình. Vậy con ghi thắc mắc của con nhờ Thầy minh luận:

(1) - Trong tuần vừa qua và hai lần khác nhau, sau khi đã niệm Bát Chánh, thờ Chiếu Minh, Soi Hồn, con bắt đầu vào pháp luân để thiền, thì đang khi thờ 1 hơi pháp luân đầu tiên, con thấy mình như nghiêng qua bên trái trong khi vẫn biết là mình ngồi rất thẳng, cảm giác bầu trời to lớn nghiêng bên trái giống như đang ngồi trên một con tàu bị lật nghiêng vậy, con vội niệm Phật trên đỉnh đầu trong vòng 20 phút sau mới hết nghiêng, có phải con còn

nhieu trước nên mới như vậy hay không ?

Con cũng xin thêm đây là con có một đường nứt từ giữa chân mày cho đến trên trán - chỗ chính giữa chấm tóc - lúc đầu đường nứt từ dưới chân mày lên, nhưng nay thì dưới chân mày khép lại và trên trán thì nứt rộng ra.

(2) - Điều thứ hai là cứ thỉnh thoảng chắc một hay hai tuần một lần kể từ tháng đầu lúc con bắt đầu soi hồn cho đến nay tức là cách nay 7 tháng sau khi hành pháp xong, con ngủ thì đêm nào cũng mơ và học nhiều điều tốt lắm, nhưng cứ cuối giấc mơ con thấy hà sa bằng một cái trứng gà sau đó các hà sa nhập lại và có một cục sáng rất rực rỡ, sau đó con thấy trong vùng ánh sáng đó lúc thì hai bàn tay, lúc thì mặt, lúc thì chân, có khi con mất, có hôm còn cái miệng rất đẹp và còn cười với con nữa, có hôm thì thấy người đàn bà từ ngực trở lên với một em bé nằm song song nhau và cười với con, sau đó con tỉnh dậy, không biết hiện tượng này là sao hả Thầy ?

Con kính chúc Thầy nhiều sức khỏe để dẫn dắt chúng con. Tình thương bao la của Thầy con cảm nhận được rất nhiều lần dù chưa bao giờ gặp mặt Thầy. Hy vọng vào lúc mà duyên sẽ định, con có thể thấy được mặt Thầy dù chỉ nhìn xa thôi. Giờ công phu của con: sáng 5:30-6:30, chiều tối 8 đến 10 giờ tối vì hoàn cảnh của con không thien cùng giờ với các bạn đạo khác được. Con xin cảm ơn Thầy, xin Cha và Mẹ ban nhiều sức khỏe cho Thầy.

Con,

NL

(1) - Đó là chứng minh con là Pháp Luân Thường Chuyển có hiệu quả, con khai thác từ lãnh vực một. Luồng điển của ngũ tạng bắt đầu hội tụ, sẽ tung lên bộ đầu và kết thành Mô Ni Châu, xuất phát ra ngoài, sau sự dày công tu luyện của chính con. Chúng ta là người tin Chúa, quý Chúa và hướng về thanh nhẹ mà hành thì sẽ có cơ hội hiểu rõ rệt quyền năng của Chúa là vô cùng, thì mới có cơ hội thấu triệt được bao nhiêu kiếp sai lầm của chính mình đã luân hồi trên mặt đất nhiều lần, học khổ và thích khổ mà không biết tại sao. Do đó, con người bắt buộc tầm đạo và hành đạo. Nhìn lại chúng ta có một thể xác huyền diệu của Trời Đất ân ban nhưng chúng ta không chịu tự khai thác, luôn luôn ý lại hỗ trợ ở bên ngoài, tự đánh mất sự sáng suốt của chính mình, cầu xin không kết quả, cứ vẫn cầu xin mãi cho đến giờ phút lâm chung không biết đường thì phải nhập vào địa ngục là vậy. Ngày nay, con có duyên lành, hiểu được cả hai: xác và hồn, càng tu sẽ càng thức và biết được hồn là chủ của thể xác. Vậy con nên nghiêm chỉnh thực hành trong vòng trật tự sẵn có của tâm thức mà tiến về nguồn gốc thanh tịnh, lúc ấy con sẽ rõ Chúa và Mẹ là ai. Tâm thân không quân bình thì không bao giờ chịu dẫn thân học hỏi và phục vụ. Khi con hiểu được vạn sự trên đời là không, thì con sẽ có cơ hội tìm lại chánh gốc là gì. Vô Vi là một pháp cho mọi pháp, chỉ do hành giả dày công thực hiện là sẽ đạt thông. Cứu mình trước mới ảnh hưởng họ sau, một lòng không thay đổi.

(2) - Cảm ơn sự chúc tụng của con, con cương quyết hành đúng thì thanh tịnh sẽ hỗ trợ cho con trong mọi việc. Lo tu là cứu mình và cứu gia đình. Đạt được điểm là tiền của Thượng Đế rất dồi dào, sẽ không lo buồn mà sẽ có tất cả, thích hợp với cuộc sống hiện tại. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

Vancouver, ngày 7 tháng 7 năm 1995

Kính thưa Thầy,
Các con một nhóm nhỏ bạn đạo Vô Vi vùng Vancouver, Canada, kính lời thăm hỏi sức khỏe Thầy, các con được biết Thầy sắp đi đại hội... Các con là HVH và HTKC, LTK và TH, TC và PTMD đồng kính chúc Thầy thật vui trong những ngày đại hội.

Và sau đây là một bài thơ các con đồng kính dâng Thầy:

Ý Thức Tâm Tu
Vô Vi Pháp Lý các con theo
Đỉnh đạo cao tầng cố gắng leo
Tự tu tự tiến lời Thầy dạy
Không dựa nương ai để mà theo
Vì đã hai lần con vấp ngã

May nhờ ân đức của Thầy gieo
Các con thoát khỏi vòng ma dụ
Mới biết đường tu cũng ngặt nghèo
Ngặt nghèo cam khó chịu tu rèn
Đắc pháp tâm khai mới đáng khen
Từ đây con ráng lo tu sửa
Trần thế quên lẩn khỏi lẩn chen
U mê buông bỏ tầm chơn ĐẠO
Hùng tâm dũng trí chớ để hèn
Nắm pháp mà Thầy trao cho đó
Cố sao tâm sáng tựa như đèn
Các con,

Các con có kèm theo đây một phương pháp hành thiền do Hoàng Sony sửa đổi lại từ Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà Thầy đã khổ công nghiên cứu, con xin Thầy phân xét cách hành thiền này có phương hại gì cho hành giả không, vì con của con là HPT đã theo Hoàng Sony trên 5 tháng nay và đang thực hành theo phương cách này và tờ copy này là từ bút tích của cháu T. Các con cảm ơn Thầy.

Phương Pháp Thiền do Hoàng Sony sửa Pháp từ PLVVKHHBPP

- Ngồi xoay mặt về hướng Bắc
- Bất ấn Tỉ niệm

Con tên họ _____ Nhất tâm Quy Hướng
Huyền Khung Kim Khuyết Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô
Cực Đại Thiên Tôn Đại Bồ Tát ma Ha Tát.
Nguyện (7 lần). Xá 3 xá, gật 3 gật mỗi xá
v.v.....

Atlantic City, ngày 22 tháng 7 năm 1995

VH,

Thầy rất cảm động nhận được thư đề ngày 7 tháng 7 năm 1995 cộng với món quà quý mà các con đã đóng góp lộ phí cho Thầy đi dự đại hội ở kỳ tới, thành tâm hướng về Thầy.

Người tu PLVVKHHBPP là dũng mãnh tự tu, tự thức, thực hành chánh pháp không gian dối và thay đổi đường hướng phát triển của Trời Đất đã hỗ trợ cho tâm linh, chỉ chăm chỉ thực hành thì sẽ đắc pháp. Ngược lại, người tu Vô Vi được khai triển một chút nhờ nguyên pháp thực hành lại đổi đường hướng mà không bàn bạc với người truyền pháp mà mình đã kính trọng, tức là phản trắc, lợi dụng niềm tin của người khác để làm lợi cho chính mình là đại tội. Từ bao nhiêu thế kỷ người phản đạo và gây chia rẽ, cuối cùng cũng phải bị đọa mà thôi.

Thầy rất quý trọng những người trung nghĩa, thành tâm tu học hướng về ánh sáng vô cực mà tu, không nên bị đặt hướng về cõi âm mà hành, tức là ma quỷ rất dễ nhập xác. Xưa nay thờ cúng sai đường lối của Thích Ca làm sao dũng mãnh về Trời được.

Người tu Vô Vi trung tín là trên hết, nếu ngược lại thì chính nó sẽ tự bỏ rơi, loạn thuyết tức là nói một đường làm một ngả sẽ không tới đâu.

Ở chợ đời, món hàng nào cũng bán được, tốt hay xấu

là do người chọn mà thôi. Người tu Vô Vi hướng về ánh sáng vô cùng mà tiến hóa, không nên lợi dụng Tiên Phật, Thần Thánh mà tạo loạn cho chính mình mà thôi.

Chúc các con vui khỏe, và thực hành đúng đắn theo chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

KANSAS CITY

Ngày 24 tháng 6 năm 1996

*Đạo hữu Kiều Hòa,
Thành thật cảm tạ đạo hữu đã gửi biểu LED Weekly đều đều, khiến chúng tôi được trau dồi tu học và giúp đỡ các anh em chưa có cơ duyên gặp pháp nhưng rất thành tâm tu sửa để hoàn thiện. Tôi xin được phép đóng góp phần ít ỏi để cầu mong VôViLED sẽ đến tay nhiều bạn đạo. Cầu xin ơn trên ban cho tất cả quý đạo hữu có đầy đủ sức khỏe để tinh tấn tu học. Nếu đạo hữu có nhiều cơ duyên gặp Thầy, xin cho tôi kính gửi lời tạ tội đến Thầy. Bởi hơn 22 năm tu học mà vẫn chưa sửa hết tất cả thói hư tật xấu đã thâm thập từ muôn kiếp. Nay đã gặp chánh pháp nhưng còn thiếu dũng nên không tiến được bao nhiêu. Thất bại, chậm tiến là do mình. biết là một việc nhưng hành cho đúng là việc quan trọng hơn.*

*Thân chào đạo hữu,
TQC*

C con,

Thầy đã nhận được tin con qua chị Hòa đã cho biết lời thăm hỏi của con, Thầy rất cảm ơn! Đối với việc hành pháp là chúng ta đã nắm được pháp, lượm được pháp, phải thực hành đúng đắn và siêng năng thì pháp lực mới càng ngày càng mạnh mới giải được nghiệp lực. Phạm rồi tái phạm đó là nghiệp lực từ nhiều kiếp rồi mà hành pháp đúng đắn pháp lực càng ngày càng mạnh thì sẽ giải được tất cả những nghiệp lực ẩn tàng trong khối óc thần kinh của chúng ta. Thiên, Địa, Nhân - con là người đại diện Trời Đất, biết thân xác thì phải biết nguyên lai nguồn gốc của mình mà tiến. Dày công tu đi, con có duyên lành được nhận LED Weekly hằng tuần khai triển tâm điển cho bạn đạo, con nắm đó mà thực hành, giữ pháp mà hành sự, không nên lo chuyện bên ngoài nữa thì pháp lực sẽ mạnh. Khi mà pháp lực mạnh thì không còn rước nghiệp vào tâm nữa, trước khí sẽ tan biến. Mỗi ngày con cố gắng Soi Hồn vài ba lần để cho khí tinh trụ trên bộ óc hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, lúc đó chúng ta ngồi thiền được nhiều giờ, khỏe mạnh, trẻ trung, bớt khổ trong nội tâm.

Chúc con vui tiến!

Lương Sĩ Hằng

MISSISSAUGA

Ngày 20 tháng 6 năm 1996

Kính thưa đức Thầy,

Con là LMS, con kính xin vãn an đức Thầy và xin dành lễ đức Thầy trong tâm. Sau đây con kính trình đức Thầy một hiện tượng mới lạ mà con đã và đang thấy trong khi thiền và xin đức Thầy minh giải cho con được hiểu để yên tâm hành thiền. Hiện tượng như sau:

Từ ngày đức Thầy cho con bài thơ họa lại theo bài thơ Đường Về Xứ Phật. Con thức tâm phải tinh tấn tu hành thêm nữa. Nên tự động xuống tóc và tăng giờ thiền lên. Hiện nay con thiền 10 tiếng đồng hồ trong ngày chia ra sáng, xế trưa và khuya.

Từ hơn nửa tháng nay, buổi thiền sáng và xế trưa khi ngồi từ 3 tiếng trở lên con thấy những cảnh tượng như khắc trên nền trắng màu thạch cao. Những hình ảnh của các võ tướng ngồi trên lưng chiến mã hăng hà sa số, ngoài ra còn có rồng và chim phượng và nhiều loại chim khác.

Những cảnh này xoay tốc độ từ chậm đến nhanh và từ trái sang phải. Ánh sáng không rõ lắm nên khó ghi nhận ra đây là cảnh giới nào. Đôi khi muốn nhìn rõ hơn con phải dùng Pháp Luân Thường Chuyển để trợ lực hoặc nhìn xuống chữ DI để tiếp ánh sáng. Tuy nhiên cũng không được rõ ràng cho lắm.

Kính xin đức Thầy cho con biết:

- 1) Những cảnh này là những cảnh từ đâu tới?
- 2) Có nên tiếp tục xem hay là gác qua một bên?

3) Tại sao ban ngày thấy cảnh này mà ban đêm không thấy?

4) Trong khi thấy những cảnh này người vẫn tỉnh táo như thường, trong tương lai sẽ tiến triển thêm gì nữa?

Kính đội ơn Thầy và kính chúc đức Thầy tâm thân thường lạc

Kính bái,

LMS

1) Đó là do công phu khai thông bên trong và tự thấy những chuyện tiền kiếp đã ghi nhận trong thân kinh khối óc và cứ như vậy mà hành sự, thì càng ngày càng thanh tịnh và càng rõ rệt. Không phải chuyện chúng ta thấy là cần thiết mà chuyện biết mình và hiểu mình là cần thiết, cho nên nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật hỗ trợ cho mọi người tự tu, tự hiểu, tự thức và tự tiến thì mới giải được cái nghiệp của tiền kiếp.

Tiền kiếp đã hành nhiều sự hơn thua bây giờ trở về phát triển, học từ bi và thực hiện từ bi, tức là cảnh là ta, ta là cảnh không màn thiết nhìn bất cứ một cái gì. Ở đời chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, khi tham thiền thấy cảnh ta không cần phải lưu ý, chỉ lưu ý sự thanh tịnh thì từ từ nó sẽ sáng và rõ rệt. Ví dụ như ở đời chúng ta thấy một việc gì tâm chúng ta thanh tịnh nhìn, thì càng nhìn càng hiểu càng rõ sự việc nó đi về đâu, do sự thanh tịnh hiểu biết tất cả.

2) Gác qua một bên, tiếp tục thanh tịnh là cần thiết, không cần xem bên ngoài, nếu xem bên ngoài thét rồi cõi bên kia cũng có thể dẫn sai chúng ta. Phương pháp của chúng ta là tự thức phát triển: ta là cảnh, cảnh là ta, đâu cần tha thiết cảnh làm gì !

3) Cái chuyện đó là tùy sự tiến triển trong nội thức của chính mình kêu là Khoa Học Huyền Bí, qua từ giai đoạn một, đến toàn diện thì chúng ta chỉ có an nhiên tự tại tọa thiền trong thanh nhẹ, Chư Phật đã để lại rất rõ ràng, người nắn hình đất cũng tọa thiền an nhiên tự tại. Nhìn đó mà hành sự thì không có những rối ren thắc mắc nữa.

4) Tiến triển về sự thanh tịnh của chính mình kêu bằng tiến, càng thanh tịnh, càng sáng suốt, càng thanh tịnh càng mình bạch việc đến và đi, hết sự lo âu. Lúc đó muốn lo cũng không lo được, làm việc - việc làm nhiều bao nhiêu cũng như không có làm, nói bao nhiêu cũng như không có nói, lúc nào cũng nuôi dưỡng thiền giác trong nội tâm, đi cũng thiền, đứng cũng thiền, nằm cũng thiền, nói năng cũng thiền, không còn bận tâm nữa thì mới thật sự là người tu Vô Vi.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Việt Nam, đêm 31 tháng 6 năm 1996

Bác X kính mến của chúng con,

Kính thưa Bác, nỗi vui mừng khi nhận được tin bác, không sao chộp mắt trong giấc trưa được, mong mau đến 2 giờ để báo lại chị phụ trách cộng đoàn với tấm lòng quảng đại của Bác quan tâm đến đàn con bất hạnh.

Kính thưa Bác, ngày gặp bác như gặp một vị cứu tinh của đoàn người đang chơi vơi giữa dòng sông. Bắt đầu từ ngày đó phòng thêu có thêm tiến bộ. Và sau khi hè, có một vài em ra trường có một cái nghề thêu, các em hội nhập được xã hội bên ngoài và tự sống được, không bị hư hỏng bạn bè lôi cuốn. Cũng là nhờ hồng ân to tát của Bác mới có ngày nay. Và tình thương của Bác bao la giang rộng đôi tay che chở cho các em bất hạnh. Bác X ơi! con xin chấp tay cảm ơn tình thương của Bác đem đến các con một nguồn hạnh phúc.

Kính thưa bác, phòng thêu của con cần một tháng chi cho cô giáo mua vải, chỉ và bồi dưỡng cho các em chừng 200 đô. Vì con có nhờ thêm một Thầy nữa, con có trình bày với chị phụ trách công đoàn về các em nam. Hiện bây giờ thì các em học nghề in lụa, mộc, nghề chạm, trở, cưa lọng, cắt may cũng thiếu thốn nhiều bề. Nhưng hiện bây giờ máy cưa gỗ bị hư chưa có tiền để mua. Vậy nếu có thể được, xin Bác vui lòng giúp chúng con cái máy cưa 500 đô. Bác ơi, chúng con hiểu kiếm được đồng tiền, các bác cũng đổ mồ hôi, ăn uống kham khổ, nhìn để gởi về cho những người bất hạnh đau khổ ở bên quê hương, hồng ân đó chúng con luôn khắc ghi và cùng với các em nguyện xin Chúa ban muôn hồng ân cho toàn thể gia đình bác và những vị đại ân nhân của chúng con. Kính thưa Bác, nhu cầu như thế nhưng bác có bao nhiêu giúp chúng con bấy nhiêu, chúng con không dám

đòi hỏi. Bác ơi, niềm sung sướng dâng cao, nếu có bác ở đây con xin lay cảm ơn bác. Vì con ở từ nhà Trắng... đổi lên tỉnh Y từ 37 năm, con chưa gặp một người nào như Bác, cũng có nhiều người hứa nhưng không bao giờ trở lại. Còn bác không hứa nhưng các em bất hạnh bên cạnh lòng bác làm sao con không sung sướng được.

Nếu tiện bác cho chúng con xin số fax của bác. Chúng con luôn nhớ cầu nguyện cho bác.

Sau khi bác X, một bạn đạo Vô Vi trình lá thư trên lên Thầy Tám, Thầy đọc qua và rất cảm mến hạnh hy sinh của các Sœur Dòng Áo Trắng, đã hết lòng dẫn thân giúp đỡ các em cô nhi Việt Nam. Thầy Tám đã gửi bác X một số tiền và bức thư sau đây nhờ chuyển đến các Sœur.

Houston, ngày 20-07-96

Kính gửi Sœur,

Chúng tôi có dịp đọc qua lá thư đề ngày 31 tháng 6 năm 1996 của Sœur đã gửi cho bác X cộng những lời thăm thía tận độ của Sœur đã và đang dẫn thân tận độ các em đang bơ vơ ở cõi đời này, sống trong một quê hương mất trật tự về sự giáo dục của con em ở quê nhà, thiếu thốn đủ mọi phương diện dẫn tiến tâm linh, nay đã được quý Sœur dẫn thân phục vụ quần sanh, trong tình thương bác ái bao la của Chúa đã đem lại niềm tin, có

quí Sœur sẵn sàng dấn thân phục vụ cho đời sống của trẻ em, xa cha vắng mẹ trong sơ sanh cho đến lúc trưởng thành sống trong sự đau buồn. Trên mọi mặt, ai là người sẽ sẵn sóc các em nếu vắng tình thương của các Sœur trong thời buổi chuyển tiếp của tâm linh. Chúa đã ban ơn cho khắp hoàn cầu, trong cơn tiến hóa và đổi chiều của tâm linh. Niềm tin của các Sœur đã cảm động lòng người quí Chúa sửa tâm tu hành và độ đi. Chúng tôi cảm nhận đường đi đó là vô cùng tận. Cuối cùng phần hồn phải học hỏi và tiến hóa.

Quý Sœur đã được hấp thụ sự giáo dục tốt về đời lẫn đạo, dấn thân phục vụ, mọi sự nan giải của xã hội quên lãng tình người, hung hăng bất chấp luật lệ của Trời Đất, chuyển hướng tham lam và tỵ sát. Bao nhiêu kinh thánh đã dẫn giải rõ rệt, mọi người phải tự ý thức chiều sâu của tâm đạo mà xây dựng cho nhau một niềm tin không thay đổi, hướng về Chúa mà hành sự thì mọi sự sẽ tốt đẹp, sẽ không còn biên giới và nghi ngờ lẫn nhau, thì mới có cơ hội tiếp thu những gì của Chúa đang ban độ quần sanh trong tình thương và đạo đức.

Chúng tôi sẽ đóng góp một phần nhỏ nhỏ trong khả năng sẵn có của chúng tôi, để tạo phương tiện cho quí Sœur tiếp tục giúp đỡ các em tiến thân.

Kính chúc quí Sœur an vui và tiếp tục trong khổ để độ đời.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

Việt Nam, ngày 2 tháng 7 năm 1996

Kính thưa Thầy Tám,

Con là LTB (tức L) sinh năm 1940 nguyên quán tại thôn X.

Kính thưa Thầy, nhờ duyên đức con được gặp Thầy, gặp bạn qua bà TL, mà con được hiểu biết Thầy qua kinh sách Ánh Sáng Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Con thiếu nghị bản thân tội lỗi còn nhiều, do vậy mà chưa được khai sáng và trình độ của con mới chỉ có lớp 2, 3 vì ít được học lại chẳng được sự trực tiếp dạy bảo của Thầy nên con chỉ có lòng, có tâm mà thiếu điều chỉ giáo của Thầy. Vậy con biên thơ này kính mong được lời dạy bảo của Thầy là Ánh Sáng soi dẫn con trên bước đường tu tâm dưỡng tánh để mong được trở thành người tốt, và xa lánh được những làm lỗi để cuối đời được mãn nguyện xứng đáng được làm đệ tử của Thầy. Vậy trước khi ngừng lời, con thành kính chúc Thầy được luôn luôn khỏe mạnh, phước hạnh dồi dào để cứu độ cho nhân quần qua những đau khổ trong lầm lạc, trong tham dục sân si gây nên trận chiến đau thương. Một lần nữa, con xin Thầy chỉ giáo, con cần phải làm gì để có thể thực hiện được trọn vẹn xứng đáng được làm đệ tử trong giới tu hành tốt.

Vậy con xin Thầy chuyển cho con kinh pháp và xin Thầy chuyển cho con xin một cuốn băng ghi lời Thầy dạy dỗ. Đây là lòng ước ao khát khao, con mong Thầy chiếu cố cho con được cả tấm hình của Thầy để chiêm ngưỡng

khi đi trên bước đường tu còn nhiều gian khổ. Hình ảnh của Thầy là Ánh Sáng và niềm cố võ giúp con trên đường tiến tới để xứng với công lao dạy dỗ của Thầy.

Con thành kính chúc Thầy luôn luôn mạnh khỏe và dồi dào phước hạnh để điều dắt chúng sinh, chúng con đến cõi Niết Bàn. Xin Thầy tha thứ cho con, trong thư con còn nhiều khiếm khuyết.

Con LTB (tức L)

Montreal, ngày 30/7/96

B con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 2/7/96 được biết con đang trên đường truy tầm chơn lý. Con ơi! Trên đời này, ai ai cũng phải qua cơn điều luyện gian khổ của tình đời đen bạc, nhiên hậu mới phát tâm tự nguyện hướng về con đường tâm linh mà hành sự, bằng lòng ngồi lại với nhau, cầu mong sớm đem lại sự hòa bình cho đất nước, chung sống hòa bình.

Làm người có một khối óc và thân xác vi diệu của Trời Đất hình thành tại mặt đất, trải qua những cuộc học hỏi, đấu tranh giai cấp cho đến tiền tài danh vọng, đành bỏ quên địa hạt tâm linh của chính mình. Hồn làm chủ thể xác, chứ không phải thể xác làm chủ phần hồn. Vì sự tranh đấu lợi danh của một chủ nghĩa ngoại lai mà đã

đem lại sự đau thương, không lối thoát. Mãi cho đến ngày hôm nay con mới hiểu được làm người có rất nhiều cơ hội phát triển về mọi mặt, thay vì tự chèn ép vào trong đường lối đấu tranh vô lý, tự hại mình mà không hay, thiếu mọi mặt, áp dụng lý thuyết nói được, nhưng chưa bao giờ làm được. Trí khôn không có, nên bắt buộc dùng khí giới cấu trúc bởi vật chất làm chủ; giới hạn và không tiến, sanh ra tánh tham lam mất trật tự, mất sự tự nhiên và hồn nhiên, không còn liên hệ với càn khôn vũ trụ.

Con nên nghiền ngẫm xem, hằng ngày con phải ăn cơm mà sống. Lúa do đâu mà có? Có phải do điện năng của mặt trời mặt trăng ban chiếu mới hình thành. Lúa gạo nuôi dưỡng nơn sinh, giáo dục sự sống còn, để gần gũi với sự tự nhiên hơn, thì mới cảm thức được sự quý giá của Trời Đất, nhiên hậu mới chịu dần thân học hỏi và tiến hóa.

Bao nhiêu năm con được điều luyện và học hỏi, nay con đã tự cảm thấy chán ngán trên đường đời chông gai mà không tiến! Con đang tìm những gì đây của phần tuổi còn lại? Chúng ta sanh ra ở đời, nhờ dưỡng khí nuôi sống, lúc trẻ thơ sơ sinh cho đến lúc trưởng thành, lãnh lấy chức vụ thiêng liêng mà không hay. Hiện nay con đang làm một hiền thê, và một từ mẫu, có nhiệm vụ giáo dục các con và phục vụ chồng. Cuộc sống liên hệ với thiên tính, nhưng chưa hiểu được luật nhân quả của Trời Đất đang quản lý tâm thân. Trên hành trình tiến hóa ở mặt đất này, con hiểu được luật nhân quả có trước hơn luật đời: tâm làm thân chịu rất rõ ràng. Anh hùng tung hoành trên mặt đất, cuối cùng cũng phải im lìm buông thả ra đi, chẳng còn khả năng nắm bắt nữa.

Có đến thì phải có đi, đi bằng cách nào? Thế xác phải hoàn trả lại lòng đất, còn phần hồn phải ra đi, để lại ngổn ngang mất trật tự. Nếu không chịu tu sửa, hướng về thanh tịnh mà hành, thì phần hồn sẽ không còn sáng suốt hỗ trợ cho xác thân thực hành minh chánh được. Chính mình không hiểu được mình do đâu đến đây và sẽ về đâu! Cứ vậy mà triển miên trong khổ cảnh. Bất buộc phải đấu tranh và không lối thoát! Ngược lại nếu chúng ta chịu dần thân tu hành, xây dựng pháp lực càng ngày càng thanh tịnh, thì sẽ giải được nghiệp lồi cuốn bởi gia cang, nhiên hậu phần hồn mới được thăng hoa dễ dãi. Tu để hiểu mình, tu để giúp ích cho phần hồn ở tương lai, làm người ai ai cũng đều có gốc gác và tham lam cả. Nếu không chịu khai thác lấy chính mình, thì sẽ bị ngoại lai xâm chiếm, thậm chí người tu cũng phải khai tâm mở trí, nhiên hậu mới yên thân tu tiến, cho nên tâm thức và thể xác của mọi người đều ô trược. Nếu không chịu nhịn nhục mà tự khai thác lấy chính mình, thì sức hút ngoại xâm sẽ cô đọng thành tánh xấu. Khi hướng ngoại, thì tánh xấu xuất hiện, sẽ làm phiền người khác mà không hay biết gì! Tưởng lầm là đã làm được việc tốt ở trên đời này, tự gặt mà không hay. Làm người mà đã tự gặt thì làm sao cứu được bản thân lẫn phần hồn.

Nếu con muốn tu và học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải tự nghiên ngắm xem cuộc sống của chính mình đã làm được việc gì cho bản thân và khối óc, đang bị động hay là tịnh. Cơ sở trí tâm đang nằm ở chỗ nào? Tự gây chia rẽ hay là hợp nhất với Trời Đất, nhiên hậu mới nghiên cứu pháp môn mà con muốn hành, có lợi ích gì cho tâm lẫn thân. Ý thức rõ ràng

mới bắt đầu dần thân, hành pháp, bằng lòng cải sửa tâm thân, thì cuộc đời sẽ được đổi mới từ vật chất cho đến tinh thần, tự dứt khoát sự hướng tâm về tiền tài danh vọng, thì phần hồn sẽ bớt đi sự tham muốn mà thăng hoa tốt đẹp, tự chủ và phát triển tâm linh, và tự quay về lãnh vực thanh tịnh của nội tâm, lập lại sự ổn định như lúc sơ sinh, không lo, không buồn, không giận, không hờn. Nội tâm sẽ được ổn định tức là nội khoa tâm lý sẽ ổn định. Cảnh thanh bình hòa hợp với Trời Đất mà sống vui hòa bình và an nhiên tự tại, có sự sanh hoạt tốt đẹp giữa hồn và vía, đang sống trong thể xác tinh vi của Trời Đất đã hình thành tại mặt đất. Tuy tạm nhưng rất lý thú trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Tranh Trời rất đẹp, mấy ai đã tự thấy và thông cảm lấy chính mình, ngoài sự thực hành hướng về thanh tịnh mà tu.

Thầy sẽ tìm cách gửi sách vở thực tập và băng giảng của Thầy cho con tự nghiên cứu và thực hành, nhiên hậu ảnh hưởng những người kế tiếp. Chúc con và gia đình vui khỏe. Sau khi đọc lá thư này, con sẽ tự tháo gỡ được một phần nào của chính con.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

MONTREAL

Ville Saint Laurent, ngày 4/8/96

Kính bạch cùng Đức Thầy,

Con thành tâm sám hối những lỗi lầm của con trong quá khứ, hiện tại và tương lai đã làm Đức Thầy không hài lòng, không an vui: những lỗi lầm dẫu nhỏ, dẫu lớn, dẫu có thấy, dẫu không có thấy của con.

Con cúi đầu đánh lễ (9 lạy) đến Đức Thầy và xin Đức Thầy tha thứ tất cả tội lỗi con đã phạm đối với Đức Thầy. Mặc dầu đang tu học, mà tánh con vẫn chưa sửa đổi được: đó là tánh tham, sân si và thường xảy ra nhiều việc đáng trách, đáng phạt, thường khi xảy ra trong đám đông người. Vì bị hoàn cảnh lôi cuốn dễ dàng, do đó con hứa nguyện: "để tránh phạm tội, nên xa lánh chỗ đông người, chỗ hội tụ, và nên tìm cảnh thanh tịnh mà khổ hạnh ba pháp mà Thầy đã chỉ dạy." Do đó, con cúi xin Đức Thầy cho phép con được tự do ở nơi thanh tịnh tu học, xa nơi đông người náo nhiệt, vì sức tu học của con còn non yếu, chưa đủ sức chịu đựng. Nếu có duyên lành, Thầy cho phép con gặp Thầy để vấn đạo, để mở mang trí tuệ trên đường tu học, và con mong được nghe những chơn ngôn của Đức Thầy ban tặng cho riêng con. Con thành tâm hành trì đúng đắn. Nhân tiện ở bức thư này, con kính xin Đức Thầy thương tình giải đáp cho con được học hỏi thêm. Con chân thành cảm tạ:

Trong câu: "Âm dương tương hội, của Huyền mở khai". Âm dương tương hội là hội ở chỗ nào? Của Huyền nằm ở đâu?

Kính bái,

HLT, bút hiệu là Hoàn Thiên.

Montreal, ngày 5-8-96

Kính gửi ông Hoàn Thiên,

Âm Dương tương hội là do Pháp Luân Thường Chuyển “Huệ Tâm Khai”, hai luồng điện âm và dương tương hội thì mới nhóa ánh sáng của nội tâm, nhập định sáng lòa. Ở thế gian hai sợi dây điện nhập lại thì bóng đèn mới phát sáng.

Cửa Huyền nằm ở trung tâm bộ đầu, nơi đó châm cứu gọi là huyệt Bá Hội. Vô Vi gọi là điện tâm thì mới thấu triệt Huyền Cơ của trời đất, Thượng Đế gọi nơi đó, mới có cơ hội liên hệ với trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ. Nơi đó mới có cơ hội liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ, nơi đó là nơi phân giải triết lý cao siêu từ đời lẫn đạo, đồng thời dẹp bỏ sân si và ái dục. Nếu muốn gặp thì tùy duyên tu học của Ngài mà thôi.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

VIỆT NAM

ngày 15/2/1995

Kính Thầy,

Bấy lâu nay con định viết thư cho Thầy nhưng không biết địa chỉ. Hôm nay con mạo muội viết thư này qua địa chỉ Hội Ái Hữu, nhưng không biết có đến được với Thầy không?

Gia đình ba má và con hai mươi mấy năm qua lo miệt mài tu học mà chưa lần nào được diện kiến Thầy, tự tu tự tiến sống trong cảnh thanh bần, lo tu hành giải thoát. Nay má con tên MHL đã mất ngày 27-7 âm lịch, Giáp Tuất, thọ 70 tuổi tại tỉnh Trà Vinh. Không biết lúc má con trút hơi thở cuối cùng có Đức Ông Tư và Thầy đến chứng kiến không? Từ khi má con đau nặng con thấy Thầy đến ban bố điển cho má con và được sống thêm đến 7 tháng nữa mới mất. Lúc sống má con tu điển xoay quanh bộ đầu ngày cũng như đêm không ngừng, đến khi gần chết trong vòng nửa tháng thì điển lại càng quây thật mạnh trong bộ đầu và quây liên tục căng cả bộ đầu đến ngày chết má con chỉ hơi mệt và nhờ chị con đỡ ngồi dậy và rồi má con đi luôn. Như vậy sự công phu của má con có được kết quả không? Kính xin Thầy giải đáp những điều mà con đang thắc mắc trong lòng và Thầy cho biết má con hiện giờ đang ở giới nào để tiếp tục tu học. Con rất mong được sự hồi âm của Thầy để tâm con được yên ổn chứ giờ đây lòng con đang bồn loạn và luôn ám ảnh những điều không tốt xảy đến cho gia đình.

Lúc mới tu vì chữ tu, vì chữ trung và còn trẻ có sức lực quyết lòng giải thoát nên chỉ làm kiếm sống qua ngày không ham danh ham lợi. Nhưng nay ngày càng yếu tuổi càng cao mà đường tu cũng còn dài, sức yếu tinh thần lẫn thể xác quá mệt mỏi vì bao chuyện buồn đau dồn dập xảy tới do người đời gây ra và sự sống không có ngày mai làm cho tinh thần con luôn luôn xao động, tâm tư rã rời

và hầu như không còn đủ nghị lực để vượt qua bao thử thách gian nan. Kính xin Thầy có vài lời chỉ giáo cho gia đình con để làm dịu bớt nỗi đau buồn này. Con xin thành thật cảm ơn Thầy và mong sẽ có ngày được gặp Thầy. Ba con HC 72 tuổi, chị con HMM 54 tuổi và con HMN 52 tuổi kính chúc Thầy cùng quý quyến được an khương trường thọ.

Kính bái.

Con, đệ tử HMN.

Atlantic city, ngày 3 tháng 8 năm 1995

M N con,

Thầy được biết con có tâm thành hướng về đạo. Một hành giả tại mặt đất này hướng về đạo dứt khoát tự tu tự tiến thì đã rõ được phần hồn là bất diệt, sẽ không hướng về đời mà đau khổ nữa, mới thật là người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Hướng tâm về ánh sáng từ bi của chư Phật mà tu thì mọi nghiệp tâm sẽ được giải trừ và dứt khoát. Tiến về con đường đạo thì phải chăm chỉ mà đi, cuối cùng của nó là vinh quang và tốt đẹp, còn nửa nạc nửa mỡ thì sẽ cảm nhận sự kích động và phản động trong chiều hướng tiến hóa của tâm linh. Tu càng thanh nhẹ thì sẽ cảm thấy sự kích động và phản động của tình đời, không khác gì sóng nhồi từ bao nhiêu kiếp tự mình đã gây ra. Chấp nhận thực hành trong nhịn nhục thì phần hồn sẽ được thăng hoa tốt đẹp ở tương lai.

Vạn sự trên đời là không, chẳng có gì phải lo âu, ồn ồn ào ào rồi đâu sẽ vào đấy. Tiến theo trật tự của vũ trụ quang mà sống. Hiện nay con đã có một khối óc tinh vi của Thượng Đế ban cho và có một pháp nắm trọn trong tay của con để tự thực hành trong đường lối tự tu tự tiến, như thân nan đắc pháp nan ngộ. Ngày hôm nay con đã có cả hai, chỉ chờ sự dũng mãnh thực hành của chính con mà thôi. Thầy cũng vậy, rời khỏi quê nhà, lưu lạc nơi xứ người nhưng vẫn thành tâm tu học, duyên may của Trời Phật đã ân độ. Ngày hôm nay Thầy mới hội tụ được một số người tự khai triển trí tâm tu học, đồng tu đồng tiến trong nhện nhục. Vui thay và lành thay! Thầy lại có cơ hội bàn bạc với con về thể đạo như sinh. Ước mong sự cảm thức của chính con mà tự hành triển hướng về tâm linh thanh tịnh mà tu.

Tình trạng của người đã bỏ xác ra đi, bộ đầu được rút mạnh, chứng minh là người đã có lối thoát đi lên thay vì hướng hạ không lối thoát, chỉ chờ ma quỷ dẫn dắt mà thôi. Ngày hôm nay má con vẫn tiếp tục tu và đang mong chờ sự tu tiến của con mà thôi. Con thành tâm tu học thì ngày hội tụ giữa mẹ con không có khó khăn. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

 VIẾT NAM

Kính thưa Thầy con là T T T. Vào năm 1992 hoặc năm 1993, con cùng bạn đạo VN có viết thư thăm Thầy và được Thầy gửi lại cho con một lá thư. Khi nhận được thư Thầy và tiếp được những lời Thầy giảng giải trong thư, tâm linh con được nhẹ nhõm, không như chiếc thuyền bị đắm như trong thư trước mà đã gửi cho Thầy.

Từ ngày đó con cố gắng công phu, thỉnh thoảng trong đầu con phát ra một câu thơ mà câu thứ nhất con có gửi qua cho Thầy là “Căn duyên chờ đã”, rồi câu kế tiếp cho mãi đến nay là được sáu câu mà con không sao hiểu được, sẵn có một đứa cháu đi gần hai chục năm mới về, như dịp này con gửi thư thăm Thầy, sau nhờ giảng dùm con trong sáu câu:

Căn duyên chờ đã
Nhứt thời đối đáp
Bách lý siêu nhiên
Trên dưới một lòng
Thân hành tiến bộ
Mùa hoa phượng vĩ

Thưa Thầy khi con tiếp được câu cuối là con không công phu được nữa, mặc dù con hết sức cố gắng mà vẫn không có kết quả, cúi xin Thầy giảng dạy giùm con. Cuối thư con xin kính chúc Thầy mãn nguyện trên con đường đạo pháp.

Con rất mong thư Thầy.

TTT

Atlantic city, ngày 3 tháng 8 năm 1995

T con,

Thầy vui nhận được thơ con được biết tâm trạng của con hướng thượng tu tiến nhưng kết quả sự thanh nhẹ của điển quang chưa được bao nhiêu.

Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải thực hành pháp môn đứng đắn tức là tự khai thác lấy chính mình, khứ trước lưu thanh nhiên hậu mới tiếp xúc được thanh quang của bề trên, từ khối óc phát triển đi lên, nhiên hậu mới hội nhập trong trật tự thanh nhẹ, nắm viết đề thơ để tự hỗ trợ cho chính mình, cảm thông nguyên lý của Trời Đất mà tu, chứ không phải làm được thơ thì tức là thành Thánh, Thần, Tiên, Phật đâu. Người diễn tả được lời thơ minh triết lại càng phải tinh tấn hơn người không biết làm thơ. Thơ là ý lực thanh nhẹ và trật tự truyền cảm khắp nơi nơi và tự thức. Lý do con làm thơ đến câu cuối rồi không thiền được không khác gì võ sĩ lên đài bị đánh một cú rồi bật ngửa luôn. Giới thanh trần đầy thử thách chứ không dễ dãi như trường đời. Vậy con nên cố gắng tu thiền nhiều hơn thì trật tự tâm linh của con sẽ được khôi phục trong tự nhiên và hồn nhiên. Lúc đó nguồn thơ sẽ dồi dào và tận độ quần sanh.

Thầy có bao nhiêu lời khuyên con thực hành hơn là ảo tưởng. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

PHÁP

Strasbourg, ngày 11 tháng 4 năm 1996

Kính thưa Ông Tám, '

Con tên là VMP đã hai tháng con tự tập ngồi thiền, mà sao không thấy có kết quả gì hết. Bây giờ con phải làm sao, tai thì nghe ù ù, trí thì nghĩ đâu đâu không thể nào tập trung được hết, ngồi chưa đầy năm phút đã thấy mệt rồi, khi nằm thở thì lại ngủ quên.

- Từ khi con ngồi thiền thì hay trở giấc khoảng 5 giờ sáng là hết ngủ được.

- Ăn nhiều hơn trước, ham ăn, lòng con thì muốn tu sửa đổi thì con phải làm gì bây giờ?

- Con hay buồn và khóc một mình, bởi vì hai con gái và chồng con bỏ đi nơi khác, con thì bất hiểu, bây giờ con an phận đó là cái nghiệp phải trả kiếp trước.

- bây giờ con muốn an tịnh tu sửa tậ hư tánh xấu.

Xin Ông Tám chỉ dẫn giúp cho con làm cách nào gạt bỏ để ngồi thiền mỗi ngày.

Thành kính trong thư Ông Tám

VMP

Atlantic City, ngày 26 tháng 6 năm 1996

MP con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 11-4-96, được biết con mong muốn được thiền nhưng không thiền được, vì sự vọng động trong nội tâm vẫn còn.

Muốn tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, trước hết phải ý thức rõ ràng là tu để làm gì? Thưa, tu để sửa chữa và tu bổ sự khiếm khuyết của chính mình, thực hành pháp môn để giải trừ lưu thanh, thì nghiệp chướng sẽ tự nó mòn dần, cần nghe băng giảng cho nhiều để rõ sự sai lầm của chính mình hơn. Ăn năn sám hối, thường xuyên niệm Phật để giải nghiệp tâm. Soi Hồn một ngày từ hai đến ba lần, để khí tinh sớm trụ và hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, Pháp Luân Thường Chuyển để giải tiến tâm linh, thì huệ mới khai, có thiện ý tự cứu mình thì mới tu Vô Vi. Đời Đạo Song Tu - đời là cần sức khỏe, đạo là tâm linh sẽ sáng suốt và ổn định hơn. Buồn là thiếu tự chủ, bất minh nguyên lý giữa Trời và người, và hiện nay người là sanh linh gom gọn bởi Trời Đất. Con muốn tu là sẽ có dịp thể thiền hành đạo, con đã qua bài học làm vợ và làm mẹ, mà chưa ý thức được vị trí của hiền thê thì phải làm gì? Vị trí của hiền mẫu phải học những gì?

a) hiền thê là hòa ái tương thân với chồng con.

b) hiền mẫu thì phải nhịn nhục tối đa để cứu mình và cứu con.

Hai nhiệm vụ con đã có mà chưa trọn lành. Vậy con nên ý thức hai điều này thì mới học tu theo Pháp Lý Vô Vi, từ đó con mới dẹp được sự sân si và lo buồn của nội tâm; nghiêm chỉnh hành pháp thì mới đạt đạo, chứ vừa buồn tủi và vừa hành pháp thì không bao giờ thông.

Vậy con nên xét kỹ lại trước khi hành pháp; gia đình đỡ vỡ vì con không có trật tự từ thể xác cho đến tâm linh. Con nên liên lạc với bạn đạo và mượn nhiều băng giảng của Thầy để nghe, thì tâm con sẽ yên hơn.

Ham ăn là tự hại bộ ruột vì nhai không kỹ, thì sự vận hành ở bên trong không thông suốt. Bệnh hoạn sẽ thành hình, và sự đau khổ sẽ tới tấp, cần thể tháo như bơi lội và đi bộ sẽ được bình an.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Kính bạch Thầy,

Từ ngày con được đọc quyển *Tôi Tâm Đạo*, con thấy nghe những lời Thầy chỉ dạy, sao tâm linh con thấy cảm mến những lời giáo hóa với giáo pháp Thầy đã chỉ dạy, nên con đi tìm Thầy mà không gặp, nhờ bạn tỏ bày và cho con quyển *Công Phu Vô Vi Huyền Bí Phật Pháp* của Thầy chỉ dạy, con cứ theo đó mà thực hành. Nay con được

dịp chú P được gặp Thầy, con không biết gì hơn bạch xin Thầy hỉ xả cho đũa con muợn màng nhỏ nhoi đi sau chót được gặp pháp Thầy tự tìm đó mà thực hành chắc thế nào cũng sơ sót.

Con biên thơ cần Thầy chuyển hóa cho tâm linh con được sáng suốt tu hành trên phần Vô Vi Phật Pháp. Còn về phần hữu vi con khổ quá cần Thầy chuyển cho con chỗ ở kẻo tội nghiệp con.

Kính lạy Thầy,
NXB

Atlantic City, ngày 26 tháng 6 năm 1996

XB con,

Thầy đã nhận được thư của con gửi từ Việt Nam, được biết con đã đọc quyển Tôi Tâm Đạo và hợp ý muốn tu hành vì đời khắc khổ.

Con muốn tu Pháp Lý Vô Vi thì phải hoàn toàn hướng về phần hồn, thực hành đúng đắn thì con sẽ cảm thấy xác của con là một tiểu thiên địa dành riêng cho phần hồn trú ngụ để thực thi luật nhân quả từ nhiều kiếp, cho nên hiện tại con chưa biết được con là ai? Từ đâu đến và sẽ về đâu! Lận đận tại thế sống trong cảnh có có không không mà thức giác. Nay con có duyên lành đọc sách đạo thực hành và muốn dẫn thân hành đạo, đó là một duyên may cho chính con, tại sao con phải khổ? Khổ

để làm gì? Khổ là một món quà quý của người tu. Khổ! Khổ! Khổ thì mới bước vào biên giới của Phật Pháp, thì mới thấy được nghiệp lực chính mình đã mang từ nhiều kiếp ẩn tàng trong thần kinh khối óc. Lúc ấy mới cố gắng hành pháp nhiều hơn, thì pháp lực sẽ càng ngày càng mạnh, thì nghiệp lực tự nó bớt dần đi. Lúc ấy thể xác và trí óc của con sẽ được Khang trang và bớt sự mê tín dị đoan và yếu ớt, sẽ cảm thấy rõ: Thiên, Địa, Nhơn, còn là phần hồn đang làm chủ một thể xác tinh vi của Trời Đất ân ban. Con sẽ dũng mãnh khai thác khả năng sẵn có của chính con, cho phần hồn có cơ hội tiến hóa tốt đẹp không còn thấy khổ nữa, con dũng mãnh thực hành Pháp Lý Vô Vi trong nhịn nhục, thì mọi người sẽ kính mến con, lúc ấy đường đi sẽ lớn rộng và cởi mở với mọi người, con có tâm tu học và tiến hóa thì con sẽ có căn nhà trật tự và yên thân tu học ở tương lai. Chúc con dũng mãnh thực hành, dũng mãnh tu tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TB. nhớ Soi Hồn từ hai đến ba lần trong ngày thì sẽ mau ổn định hơn.

 PHÁP

Kính thưa Thầy,

Con là NTNS hiện đang ở Gagny, Pháp. Nguyên con có một người em trai tên là NDT vừa mới từ trần hưởng thọ 36 tuổi. Năm 1980, sau khi nghe Thầy thuyết pháp ở trại tỵ nạn Philippine, em con đã phát tâm ăn chay trường nhưng từ ba năm nay, em con bị bệnh thận, mỗi tuần phải đi lọc máu ba lần. Cách đây hai năm Trí có về VN thăm nhà, ba con có kêu Trí thiền thở cho nhiều để mau hết bệnh nên nó thở và thiền rất giỏi, mỗi đêm ngồi khoảng ba tiếng đồng hồ. Con đã lo thu xếp cho Trí qua Pháp gặp Thầy trong khóa sống chung sắp tới tại Pháp và nó cũng mong ước mau tới ngày gặp Thầy. Nhưng cách đây hai tuần đến thiền đường, con có gặp ông Nghĩa, bạn đạo từ Philippine qua có chữa vài người bệnh thận như vậy đã có kết quả tốt bằng cách cho ăn thực phẩm tươi sống và thở chiếu mình mỗi ngày ít nhất tám lần.

Con nghĩ là ăn đồ tươi và thở chiếu mình như vậy thế nào cũng tốt cho em con và nó có thể dự khóa sống chung đầy đủ. Nếu không thì phải hủy bỏ một ngày đầu và bỏ một lần lọc máu vào thứ sáu như vậy rất uổng vì thời gian gặp Thầy rất quý giá. Vì thế con đã kêu nó đến ông Nghĩa để điều trị vào tuần trước. Không ngờ vì quá nôn nóng hết bệnh nên Trí không chịu đi lọc máu, do đó nó mệt và tắt thở 6 giờ sáng nay. Con rất ân hận vì đã giới thiệu ông Nghĩa cho nó.... Con xin Thầy thương và cứu giùm phần hồn của em con vì theo vợ nó kể thì từ mấy tháng nay Trí thường thấy phần thiêng liêng đến kéo nó đi, nó phải niệm Phật nhiều lắm mới trở lại được nhưng toàn thân rất đau nhức. Xin Thầy chỉ giùm con, ba con và các đứa em khác có tu thiền trong nhà cầu nguyện cách nào để giúp hồn Trí được nhẹ nhàng? Một tuần nay, em con ăn nhẹ và thở Chiếu Minh mỗi ngày 10 lần và nghe băng

Thầy giảng suốt ngày, như vậy nó có tự cứu được phần nào không?

Xin Thầy tha thứ cho con, con rất mong sự trả lời của Thầy.

Nay kính. NS

NS con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 1/9/96 được biết em con đã dứt khỏi tình đời, hướng về cõi tiên mà hành sự; đó là phước của em con. Vì em con mang bệnh thận, thận không làm việc chỉ nhờ bác sĩ thay thận mới. Không nên tin ai có khả năng chữa trị bằng bác sĩ chuyên môn, nếu những người nào không tin bác sĩ lọc thận sạch sẽ thì sẽ ra cơn nguy biến bất cứ lúc nào. Những bệnh đó chỉ chờ thay thận mới thì mới sống còn được - thời gian hữu hạn mà thôi. Còn về phần người tu có tâm tự giác, lo cho hồn tu tiến thì sẽ được cứu rỗi sau khi chết. Đêm đêm khi tham thiền con nên cầu nguyện tên họ của em con lâm chung ngày nào, giờ nào được sớm siêu thăng tịnh độ. Cứ thành tâm cầu nguyện như vậy trong vòng 49 ngày thì phần hồn của em con sẽ được ấm áp hơn, và sẽ có cơ hội tu tiến. Con nên lập bàn thờ, cúng em trong vòng 20 ngày cho ăn uống như thường lệ, sẽ tạo hòa khí cho gia cang; trong vòng 20 ngày em con có quyền lai vãng về thăm gia đình và sẽ tiếp tục tu theo khả năng sẵn có của chính em. Cần tu để sớm thức giác hiểu mình hơn.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

GERMANY

Kính thưa Thầy kính yêu,

Con được biết Thầy qua mẹ con đang hành thiền Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cũng do chú Thi bên Canada chỉ dẫn. Và Mẹ con cũng đã vài lần gửi thơ cho Thầy vài điều thắc mắc. Và sau đây con cũng có vài thắc mắc kính xin hỏi Thầy giải đáp cho con:

(1) Thưa Thầy, tại sao mỗi khi niệm sau khi ăn mình phải nhìn về hướng Nam? Con hỏi mẹ con thì mẹ con nói người ta làm sao thì làm vậy, tại sao cứ thắc mắc?

(2) Con ít khi hành pháp lắm, có lúc con thích có lúc con không muốn làm, và những khi con thích hành thì con thấy người con thoải mái hơn là những lúc mẹ con kêu con vào phòng hành pháp.

(3) Mỗi khi con chú ý niệm Phật thì con nhìn thấy những cái lẩn xẹt mà thấy hoài có phải là tự con nghĩ như vậy nên thấy không Thầy?

Con xin cảm ơn Thầy rất nhiều đã chỉ dẫn cho con. Con mới đọc báo sinh hoạt Vô Vi hằng tuần trong đó có ghi là: !!..nghe những tin đồn của các cô chú đã và đang tu pháp nói là năm 1999 là Thầy liễu đạo!!.. Con cũng không biết có phải không, nhưng mà bây giờ con tâm tối lắm. nếu như đợi đến lúc con thức tâm thì đã không còn

Thầy dạy dỗ. Con xin Thầy chỉ đường lối cho con đi. Và con cũng vừa nhận được là bà ngoại con vừa mất con xin Thầy cứu giúp cho bà ngoại con được nhẹ nhàng.

Con xin dừng bút nơi đây và gửi lời thăm Thầy dồi dào sức khỏe và bà Tám cũng được mạnh. Mong thư hồi âm của Thầy và xin Thầy cho con một tấm hình làm kỷ niệm.

*Cám ơn Thầy
HTT*

1) Người đi sau phải nhìn người đi trước thực hành thì lần lần mới tiến tới được. Còn riêng con muốn hiểu sự thắc mắc tại sao nhìn hướng Nam thì Thầy đã giải thích rất nhiều trong các băng.

Tại sao phải nhìn hướng Nam? Từ thực phẩm ăn uống cho đến tất cả sự vật đều từ nguyên khí của Trời Đất do luồng điện của mặt trời quang chiếu - đó là Nhật Quang Phật. Khi chúng ta ăn vô thì thấy no, khi đói thì thấy lạnh. Sau cùng, luồng điện phải hội tụ xuất phát ngay trung tim chân mày mới đạt tới sự quân bình để đi đứng; khối óc mới an nhiên tự tại. Chúng ta đã có khối óc, có cơ tạng, và sự ấm áp là từ nguyên khí của Trời Đất- thì chúng ta phải hướng tâm về cái hướng hỏa. Hỏa với hỏa là lửa. Lửa chạm lửa mới thuận chiều phát triển đi lên.

Mục đích của chúng ta tu để hướng tâm về sự thanh nhẹ, thu hút ở bên trên để tiến thân, cho nên bắt buộc phải hướng về hướng Nam. Hướng Nam mới sanh hỏa, là sanh lửa, hơi nóng nơi đó. Con lấy tay đánh trước trán, ngay trung tim chân mày thì thấy tá hỏa tam tinh. Chiều hướng đi lên phải có đường lối, chớ không phải nói là "tôi tin Phật, tôi muốn đi về Phật, kêu ông Phật giúp tôi" - điều đó trật. Phật lo giúp bản thân ông tiến hóa, bản thân bất độ hà thân độ: chính Ngài lo cho Ngài mà thôi. Vì chúng ta cũng có tâm Phật, chúng ta lo cho chúng ta thì chúng ta sẽ thức giác, và không còn mê muội, không còn lười biếng, không còn chậm trễ, thức giác đường đi tới vô cùng tận để mà tiến. Còn người thích tu mới tu. Khi không thích tu không tu, là không hiểu được đường lối, không hiểu sự sống của hiện tại.

Sự sống của hiện tại do đâu mà có? Sự sống liên hệ với Trời Đất, với luồng điện vô cùng tận xuất phát đi lên. Sự sáng suốt của hồn nhanh nhẹn chớ không phải trì trệ như cái xác phàm ở thế gian. Xác phàm là âm khí. Âm khí nhiều thì lười biếng, không có dốc lòng tự cứu và cứu người khác. Khi chúng ta hiểu được từ tam thập tam thiên giáng lâm xuống thế gian, bây giờ đang kẹt trong thể xác trần trọc ô nhục, tham muốn đủ chuyện, không hiểu lấy chính mình có khả năng vượt khỏi thể xác này, để trở về nguồn cội là Thiên Quốc an nhiên tự tại, sống vui hòa bình thì uống cho một kiếp người. Con còn tự ái! Con biết thiên là khỏe cho chính con, con thấy rõ sự sáng suốt con có, vậy con nên tiếp tục vun bồi sự sáng suốt thì không cần phải ai nhắc. Tới giờ là con làm. Thì giờ đã định, con cứ làm theo đúng đường lối phát triển của con khôn vũ trụ. Con người chỉ đi tới văn minh và tốt đẹp, chớ không

có trì trệ nếu hành pháp đúng đắn. Khi con niệm Phật và thấy trung tim nó xẹt sáng, thì con nên tiếp tục làm Soi Hồn nhiều lần trong ngày. Tuổi trẻ thì có tinh - tinh hóa khí - khí hóa thần, thần hoàn hư. Tinh khí trụ thì luồng điện trung tim bộ đầu hòa hợp với tinh ba của vũ trụ thì con có thể hành theo đời đạo song tu. Đời là thể xác để khai triển trật tự, hướng thượng đi lên, còn đạo là thực hành đi tới sáng suốt, thấy những ánh sáng ở bên trên, càng ngày càng sáng - mà chính mình thấy được mới hành được. Càng thấy càng hành, càng trụ càng thấy ánh sáng trên. Nên mừng là chúng ta đã nhẹ được một phần lớn nghiệp tâm mới thấy được ánh sáng đó. Con nên cố gắng và con có duyên đạo, nên thực hành không bỏ ửng cho một kiếp.

Chuyện của Thầy liễu đạo là nhiệm vụ của Thầy đi làm việc. Con nên mừng và hướng về những lời của Thầy đã để lại, dẫn dắt mọi người cùng tu cùng tiến; đó là điều cần thiết. Có điều duy nhất là con phải hiểu con. Con tu thanh tịnh, con sẽ hiểu con nhiều hơn. Càng hiểu con nhiều thì con không có xa Thầy. Lúc nào chúng ta cũng gắn bó chung tiến và tận độ quần sinh, chớ không có lợi dụng và vô trách nhiệm.

Nếu chúng ta không có chịu thiên thì không có thể kết hợp thành một khối thanh nhẹ để tận độ quần sanh tại thế gian. Không phải là nói suông mà được, thực hành thì nó mới có. Con đã thấy rõ con trì trệ, còn hơn những người trì trệ mà không hiểu sự trì trệ - cái đó là liên tục đi xuống, không được đi lên.

Con hiểu sự trì trệ chậm trễ của con do đâu thì con phải tự sửa. Càng sửa nó càng quân bình hòa hợp với điện năng trong cơ thể tiến hóa nhẹ nhàng, thì từ trường

tốt mới ảnh hưởng được người kế tiếp, để chung vui hành pháp tiến hóa rõ rệt.

Còn chuyện của bà ngoại con có luật nhân quả sanh tiền. Tốt thì lúc chết sẽ được người đưa rước giúp đỡ. Ác ý thì phải chịu qua một khóa mới tiến hóa lên được. Ai cũng vậy, không phải riêng cho bà ngoại con mà tất cả mọi người đều nhận luật nhân quả của Trời Đất mà tiến hóa.

Tiền đây Thầy chúc con vui khỏe và dũng mãnh tự tu tự tiến, thực hành đúng đắn, con sẽ có cơ hội tự khai sáng và ảnh hưởng người kế tiếp, không nên nghĩ cái chuyện phù hộ là sai lầm vô cùng.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TÂY ÚC

Tây Úc, ngày 15 tháng 9 năm 1996

Đức Thầy kính thương,

Chúng con là TVL sinh ngày 17 tháng 2 năm 19- và vợ là ĐKT sinh ngày 4 tháng 7 năm 19-, Thiên đường Lưu Động Nguyễn Ngọc Ánh, xin kính lạy đức Thầy ba lạy, và mừng sức khỏe tốt cho đức Thầy và bửu quyển, và toàn thể bạn đạo. Nhân dịp bạn đạo Trần Ngẫu đi dự Thiên ca Paris 96, chúng con đánh bạo kính gửi thư này đến đức Thầy, bày tỏ tâm thành kính thương Thầy.

Thầy đã chấp thuận cho chúng con mở thiền đường lưu động và đã thân hành gắn kiếng Vô Vi, chúng con đại phước mới hưởng được đại hồng ân này. Chúng con phát đại nguyện lo tu vun bồi đạo đức, hy sinh và tận độ. Ngày 10 tháng 7 năm 96 con bị tai nạn trong sở làm, bị hư cột xương sống, đang chờ ngày mổ, con vui vẻ chấp nhận trả quả sớm nên không oán than gì cả, con đã thức tâm, thấm nhuần những lời dạy vàng ngọc của Đức Thầy, con yêu đạo pháp, càng lo tu thiền nhiều hơn nữa để không phụ lòng Đức Thầy, con cương quyết chịu đau đớn thể xác, không viết thư hoặc điện thoại làm phiền Đức Thầy, mặc dù anh chị Hai Ánh, anh Trần Bình Kiệt, Ngẫu đã nói con nên làm điều này. Chúng con thiết tha mong ước Đức Thầy hỗ trợ phần Vô Vi để chúng con chóng tu tiến. Một đêm nọ, ngồi thiền, con thấy rõ luồng sáng cực mạnh hỗ trợ sau lưng đẩy luồng điện êm mát đi lên mát cả trung tâm bộ đầu và con có gặp vị tiên mặc đồ trắng, râu tóc bạc dài bảo con: con nên về cố gắng tu thêm nữa... Vợ con tuy không ngồi thiền, cũng lo thờ pháp luân và niệm lục tự, rất kính sợ Thầy nên cũng lo tu tâm sửa tánh. Khi nào thuận tiện, Thầy ban cho chúng con vài lời giáo huấn, làm kim chỉ nam cho chúng con mau tu tiến. Chúng con trân trọng kính chào đức Thầy kính yêu. Chúng con kính lạy đức Thầy.

TVL

L con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 19/9/96 được biết con đã bắt đầu thấm vô con đường đạo pháp thì con sẽ có cơ hội giải nghiệp. Càng hành pháp, pháp lực càng mạnh thì nghiệp lực sẽ tan. Thân xác có đau đớn mới thấy rõ phần hồn nhiều hơn. Ai là chủ của phần hồn? Lúc đó chúng ta mới thấy rõ hồn hoàn toàn làm chủ thể xác. Cương quyết giải thoát thì không còn sự đau đớn nữa, chính con đã ý thức được là chánh. Dũng mãnh tiến hóa; dù côi tạm hay nghiệp lực lôi cuốn cách mấy mà tinh thần dũng mãnh, hướng về đạo tâm thăng hoa thì mọi sự sẽ giải quyết ở tương lai. Con may mắn được ở xứ văn minh; sự văn minh hiện đại có thể giúp đỡ con một phần để giải quyết những sự đau đớn - tâm thức con đã chấp nhận như vậy. Khi chúng ta thiếu nợ, bằng lòng trả nợ thì sẽ không còn nghiệp, dứt khoát lo tu, ước mong trở về nguồn cội và tận độ quần sanh ở tương lai; đó là nhiệm vụ của một người hướng tâm về Vô Vi. Ngày nay con đã phát tâm tạo duyên cho người kế tiếp có cơ hội hiểu một phần về đạo để thấy nhiệm vụ của mọi sanh linh tại mặt đất phải làm gì? Đó là điều quý nhất; Thượng Đế sẽ ban cho chúng con sự may mắn bất ngờ. Thành tâm lo tu, nghe những lời Thầy giảng, Thầy đã hành, Thầy cũng đã nhận lãnh mọi sự đau khổ của trường đời. Đời lãn Đạo, Thầy đã thấm nhuần và đau khổ rất nhiều. Ngày hôm nay Thầy muốn mọi người vượt khỏi cái tần số ô trược đã tự hại lấy bản thân, để tiến tới sự thanh nhẹ của Trời Đất đã ân ban. Ngày hôm nay với một số người nho nhỏ, Thầy rất ước mong mọi người thành tâm đi đúng đường, không nên nghĩ điều sai trái mà tự hại nữa. Chúng ta có nghiệp lực từ nhiều kiếp, không phải một kiếp; nghiệp lực đã ẩn tàng trong thân kinh khối óc của chúng ta từ lâu.

Cho nên chúng ta phải hành pháp nhiều; pháp lực mạnh thì nghiệp lực sẽ tan, chớ Thầy khuyến khích mọi người hành nhiều, vì thế gian chỉ tạo nghiệp và rước nghiệp mà thôi. Chúng ta hành pháp nhiều thì chỉ giải nghiệp và thăng hoa về con đường thanh nhẹ, không còn nghiệp nữa, cũng từ công của hành giả ý thức được và hành được, nhận được và làm được. Đó là điều quý giá nhất trên mặt đất này.

Mọi người đã chung hội hằng tuần, nhìn nhau, noi gương nhau và hành pháp; đó là điều cao quý nhất, không phải ăn bánh trả tiền là vui đâu. Tâm thức của chúng ta hành được, giải được mới là thật sự vui. Vui cùng Trời Đất mới thật sự vui. Vợ chồng con hiểu được nguyên lý của Trời Đất là vợ chồng con sẽ có cơ hội tự cứu và cứu người kế tiếp. Dũng mãnh đi! Thực hành đi, không có bao giờ bị hoang phí cả. Trời Phật chứng tâm cho con. Tiện đây, Thầy gửi lời chúc sức khỏe vợ chồng con và bạn đạo cùng tu, cùng tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

TÂY ÚC

Tây Úc ngày 22 tháng 9 năm 1996.

Kính thưa Đức Thầy,

Chú TVL sinh ngày 17 tháng 2 năm 19- là một trong bốn chủ Thiên Đường Lưu Động Tây Úc. Chú Lai nay bị

bệnh nội thương xương sống rất trầm trọng và vào ngày 26 tháng 9 năm 1996 chú sẽ được đưa vào bệnh viện để Bác Sĩ khám lần cuối trước khi đi mổ, nếu chú đồng ý. Vì bệnh tình quá nặng có lẽ chú L sẽ đồng ý cho họ mổ nhưng vì Bác Sĩ không thể khẳng định được kết quả của cuộc giải phẫu này chú Lai rất là phân vân. Con thấy thế mới viết xin Thầy ban cho chú L vài hàng về bệnh tình của chú để chú có được thêm nghị lực vượt qua khổ nạn này.

Thay mặt cho chú L và tất cả bạn đạo Tây Úc con thành thật cảm ơn Đức Thầy.

Con,

LTQ

TQ,

Thầy đã nhận lời yêu cầu của con trong lúc bệnh tình, đau đớn của chú Lai, phải chịu trong sự rối loạn của thần kinh. Nhân dịp ở Tây Úc, có bác sĩ chịu phục vụ thì chúng ta nên chấp nhận cho bác sĩ làm việc, không phải việc của Chú L. Việc này là việc các bác sĩ cứu độ. Chú L phải chấp nhận qua cơn mổ xẻ rồi mới yên. Không sao, Thầy lúc nào cũng lưu ý và không quên chú L đâu!

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

HOA KỲ

Ngày 12 tháng 10 năm 1996

Kính gửi Đức Thầy Lương Sĩ Hằng,

Thay mặt các anh em trong Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ con xin kính lời vấn an Đức Thầy và chúng con rất vui mừng về thành quả của buổi Thiền Ca Paris 1996.

Mục đích của thư này chúng con kính xin Đức Thầy chủ tọa và cho Nam California được tổ chức Thiền Ca California 1997.

Chúng con trong buổi họp tại Thiền Đường Hạnh Đức và Thiền Đường Thiền Thức vào ngày chúa nhật (6-10-96) và sau đó buổi chiều cùng ngày với anh Thiên Tạo cùng hai nghệ sĩ Xuân Phát và Việt Hùng.

Chúng con xin Đức Thầy cho phép tổ chức Thiền Ca California vào năm 1997 vì các lý do sau đây:

1. “Địa điểm ở Hoa Kỳ đã có chưa?”. Đó là lời của Đức Thầy hỏi Xuân An sau buổi Thiền Ca Paris.

2. Nam California là nơi có đông đảo đồng bào tỵ nạn Việt Nam nhất ở Hoa Kỳ, cũng là nơi quy tụ nhiều các đồng bào cựu tù nhân cải tạo, gặp nhiều cảnh khổ ở quá khứ và các khó khăn trong cuộc sống hiện tại nên cần sự thức tâm và giúp đỡ, nhất là được dịp nghe và được Đức Thầy cho trả lời các câu hỏi như ở Thiền Ca Paris, có lẽ sẽ giúp cho một số đồng bào có cơ hội thức tâm tìm đường tu học. Chúng con cố duy trì trụ sở Hội cũng vì mục đích đó, sau khi đóng cửa nhà in vô Vi cuối năm 1995.

3. Vay pháp trả pháp, chúng con mong có được cơ hội trong thời gian quý báu Đức Thầy còn tại thế, có thể giúp ảnh hưởng và làm thức tâm chúng sinh trong lúc chúng con chưa có đủ trình độ và khả năng.

4. Về địa điểm Nam California: đa số nghệ sĩ ở địa phương, một số nghệ sĩ lại là bạn đạo hoặc thân hữu nên việc tổ chức sẽ không quá tốn kém như ở Paris.

Trong buổi họp ngày 6-10-96, người nghệ sĩ tài ba Xuân Phát đã phát tâm nhận lo viết, soạn, cộng thêm với các đóng góp tài liệu, bài vở của nhiều bạn đạo Vô Vi thế giới gửi về theo yêu cầu một khi được Đức Thầy cho phép, anh Xuân Phát cũng sẽ tuyển chọn, tập dượt cho một số bạn đạo Vô Vi có khả năng để buổi trình diễn có đủ Ca, Vũ, Nhạc Kịch. Anh Xuân Phát cũng sẽ lo phần tiếp xúc với nghệ sĩ cùng với anh Thiên Tạo.

5. Về tài chánh: Khi được Đức Thầy cho phép, chúng con sẽ lập quỹ riêng để bắt đầu nhận tiền các bạn đạo địa phương đóng góp từ bây giờ, liên lạc để giữ chỗ ngay sau khi được Đức Thầy cho biết thời giờ thuận tiện cho chương trình bận rộn của Đức Thầy. Chúng con đang liên lạc để biết đại cương sức chứa, tiền mướn địa điểm của vài hội trường lớn, nhưng chưa biết thêm vì cần biết thời điểm họ mới xem có còn chỗ hay không? Nếu có thể được. Kính xin Đức Thầy cho biết vài khoảng thời gian để chúng con theo đó mà tìm kiếm địa điểm cho phù hợp và trình lên Đức Thầy để quyết định sau cùng. Chúng con cũng kính xin Đức Thầy cho một khóa sống chung ngay trước ngày Thiên Ca để vừa quy tụ bạn đạo, thanh diễn và phụ thêm tài chánh.

6. Để tạo sự đoàn kết và quy tụ tất cả nghệ sĩ, tài năng của Vô Vi, Thiên Ca Nam California sẽ xin phối

hợp chung với Ban Tổ Chức Thiên Ca Vô Vi Quốc Tế nếu sau khi Thiên Ca Paris đã tạo thêm được một cấu trúc vững chắc hơn cho Tổ Chức Thiên Ca Vô Vi.

7. Thời gian tổ chức xin đề nghị:

** Nếu Đức Thầy cho phép, con xin đề nghị được tổ chức khóa sống chung từ Chúa nhật ngày 29-6, 30-6, và 1, 2, 3 tháng 7, 97. Tiếp đó là hai ngày Thiên Ca:

* Lễ Độc Lập 4-7-97 là ngày Thiên Ca (nhằm thứ sáu)

* tổ chức thêm ngày 5 tháng 7/97 (thứ bảy) (hoặc chúa nhật ngày 6 tháng 7/97).

** Hoặc xin Đức Thầy cho Khóa Sống Chung từ ngày thứ ba 26/8/97 tới 29/8/97. Tiếp đó là hai ngày Thiên Ca:

* Ngày Thiên Ca thứ nhất nhằm Thứ bảy 30-8-97

* Ngày Thiên Ca thứ nhì nhằm Chúa nhật 31-8-97 (Hoặc ngày thứ hai ngày 1 tháng 9 năm 1997 nhân Lễ Lao Động.)

** Nếu địa điểm của ngày chọn còn chỗ thì thay vì tổ chức 2 buổi Thiên Ca Nam California, sẽ tổ chức một buổi thôi với nhiều quảng cáo để đủ cho Hội trường trên 5000 người ở Đại Học Irvine, nơi dùng tổ chức Đại nhạc Hội hoặc Hí Viện lộ thiên chứa được hơn 10000 người (đã vừa dùng để tổ chức Đại nhạc Hội “góp một bàn tay” và đã quyên được hơn 200,000 đô la để giúp trại tỵ nạn ở Phi Luật Tân).

Chúng con quyết tâm xin được tổ chức để có cơ hội làm việc với nhau, để được học, được thi. Chúng con biết sẽ có nhiều khó khăn, nhưng chúng con cũng biết Bề Trên sẽ không nỡ cho chúng con các bài thi vượt xa khả năng có thể của chúng con.

Con xin kính trình lên Đức Thầy và kính mong sớm nhận được lời khuyên của Đức Thầy để chúng con thi

hành. Chúng con kính chúc Đức Thầy được nhiều sức khỏe.

Kính thư,

LVL

TB: Con xin kính lời thăm Cô B và Cô D.

Monaco, ngày 17/10/96, 1h trưa

Anh L,

Vui nhận được thư của anh, đại diện HAHVVHK, muốn có cơ hội xin tổ chức Thiền Ca tại Nam Cali; đó là điều rất quý, mượn cơ hội tận độ quần sanh. Việc làm quảng đại quần chúng phải đi từ bước một và địa phương có HAHVV Nam Cali cần phát triển tuần tự theo bạn đạo quyết tâm tu theo một đường hướng xán lạn ở tương lai, thực hành và phát tâm rõ rệt, dẹp bỏ tất cả những sự tham mê tranh chấp, nhiên hậu mới có cơ hội ảnh hưởng quần chúng. Việc này, tôi rất lưu ý nội bộ của Cali đã trải qua bao nhiêu năm nhưng chưa tiến tới thành được một khối thành tâm xây dựng đạo pháp: đó là sức mạnh của Vô Vi. Nếu còn cãi vã và trì trệ thì việc tổ chức Thiền Ca sẽ không bao giờ thành hình tại Cali.

Chúng tôi, người tu tự sửa tự tiến, ngày đêm âm thầm làm việc cho chung, bất chấp sự kích động từ bên ngoài hay là từ bên trong. Việc làm hướng về Trời Phật là trên hết, nếu dứt khoát tu tịnh thì sẽ có từ quang tận độ quần